

GERONIMOHOORSPLEN

Sprong in het heelal: De terugkeer van Mars

Met dank aan Winfried Povel, Gerard Leeuw, Guy Sweens en John Beringen
voor de toestemming om dit script te plaatsen.

(duur van dit hoorspel: 01:24:32)

Script Sprong 4 "Terugkeer van Mars":

TITEL: SPRONG IN HET HEELAL 4

De Terugkeer van Mars.

Een ruimtevaarthoorspel geschreven door Charles Chilton
vertaald door Guy Sweens

ROLVERDELING:

Jeff Morgan	Hein Boele
Steve Mitchell	Chiel de Kruijf
Jimmy Barnet	Jack Mulder
Dokter Matthews	Hero Muller
Cassia	Paula Majoor
Landingscontrole	Leontine van Ooij
Vlucht 127	Peter Schrama
Gezagvoerder	Henk Weltevreden
Commandant Nichols	André Kuipers
Talia controle	Vivian Boelen
Ondervrager	John Beringen
Videofoon	Tom Onokiewicz
Raadsman	Hans Simonis
Recyclingdienst	Edvard Niessing
De Sauteriaan	Donald de Marcas

GELUIDSEFFECTEN: Léon Povel, André du Bois, Ad van der Ven, Guy Sweens en Gerard Leeuw, met dank aan 'Beeld en Geluid' in Hilversum.

OPNAME EN MONTAGE: Guy Sweens

ADVIEZEN: Léon Povel

PRODUCTIE EN REGIE: Winfried Povel

**KNAL – GELUID VAN RAKETSTART, OVERGAAND IN MUZIEK DIE
ZACHTJES UITSTERFT VANAF HET MOMENT DAT HET SPEL BEGINT.**

AANHOUDEND OP ACHTERGROND AANWEZIG GELUID VAN
BEDRIJVIGHEID LUCHTVERKEERSLEIDING, STEMMEN ETC.

VLUCHT 127: (FILTER) Vlucht 127, Sydney - Londen, klaar voor landingsprocedure.

LANDINGSCONTROLE: Hallo vlucht 127, u kunt de landing inzetten op baan 17. Schakelt u over op automatische navigatie en landen maar.

VLUCHT 127: Overgeschakeld.

JIMMY: (FILTER EN IETS ZWAKKER SIGNAAL) Hallo aarde, hallo controle.

LANDINGSCONTROLE: Huh?

JIMMY: De Pionier roept u!

VLUCHT 127: Wat was dat?

LANDINGSCONTROLE: Ik zei niets. Ik denk dat we wat storing hebben.

JIMMY: Hallo controle, ik ontvang u, sterkte 3.

LANDINGSCONTROLE: Wie u ook bent, u stoort de landingscontrole van Londen. Controleer uw zendfrequentie en maak dit kanaal vrij.

JIMMY: Zei u nou landingscontrole?

LANDINGSCONTROLE: Ja.

JIMMY: Geweldig! Dit is de Pionier!

LANDINGSCONTROLE: Wie?

JIMMY: De Pionier! Vlaggenschip van de Martiaanse vloot, onderweg naar huis!

LANDINGSCONTROLE: Hé Harry, ik heb hier een kerel die denkt dat ie van het vlaggenschip is van de Martiaanse vloot

HARRY: Ach, die vent houdt je voor de gek!

LANDINGSCONTROLE: Maar luister dan eens!

JIMMY: Hallo aarde. De Pionier roept u, antwoord alstublieft.

LANDINGSCONTROLE: Haal de gezagvoerder.

HARRY: Goed.

LANDINGSCONTROLE: Hallo vlucht 127, het is duidelijk dat we last hebben van storing. Wilt u alstublieft overschakelen naar kanaal 7 en vanaf daar verder de landingsprocedure aanvragen?
(FADE-OUT) (MUZIEKJE)

GEZAGVOERDER: Hallo pionier, dit is de gezagvoerder van de luchtverkeersleiding Londen.

JIMMY: (FILTER) Hallo controle, wij ontvangen u, sterkte 4.

GEZAGVOERDER: U zit op de verkeerde frequentie en dat veroorzaakt ernstige storing. Wilt u alstublieft uw frequentie wijzigen en dit kanaal vrijlaten?

JIMMY: Ik zou het fijn vinden als u mij vertelt op welke frequentie wij dán moeten uitzenden.

GEZAGVOERDER: De frequentie die u is toegewezen door uw eigen controle.

JIMMY: Dat heb ik al gedaan! Ik probeer ze al twee dagen te bereiken, maar krijg geen antwoord.

GEZAGVOERDER: Twee dagen? Welk controlecentrum probeert u dan te bereiken?

JIMMY: Horseshoe Range, noorderlijk Australië.

GEZAGVOERDER: Australië? Bent u daar zeker van?

JIMMY: Die gebruiken we altijd.

GEZAGVOERDER: Een ogenblik alstublieft. Ik controleer het stationsoverzicht... Horseshoe Range zei hij? (TOETSENBORD)

LANDINGSCONTROLE: Ja, noorderlijk territorium.

GEZAGVOERDER: Hier is het.....

LANDINGSCONTROLE: En?

GEZAGVOERDER: Er was zo'n plaats.

LANDINGSCONTROLE: Was?

GEZAGVOERDER: Die is gesloten. Dertig jaar geleden.

LANDINGSCONTROLE: Wat?

GEZAGVOERDER: Wie die kerel ook is, hij zal in ieder geval geen landingshulp krijgen van Horseshoe.

LANDINGSCONTROLE: Hallo Pionier.

JIMMY: Ga uw gang.

LANDINGSCONTROLE: Bent u de captain van uw vliegtuig?

JIMMY: Nee en we zijn geen vliegtuig. We zijn een ruimtevaartuig!

LANDINGSCONTROLE: Kan ik even met uw captain spreken?

JIMMY: (Geërgerd) Tuuuuurlijk..... Jeff, ze moeten jou hebben.

JEFF: (FILTER) Hallo controle, captain Morgan hier. Wat is het probleem?

LANDINGSCONTROLE: Gebleken is dat u op een frequentie uitzendt die niet meer gebruikt wordt.

JEFF: Die hebben we toegewezen gekregen.

LANDINGSCONTROLE: Wanneer heeft u die voor het laatst gebruikt?

JEFF: Toen we van Mars naar huis vertrokken, zo'n 6 jaar geleden.

LANDINGSCONTROLE: Zes jaar?? Om van Mars terug te keren? Bent u soms via Pluto gereisd!

JEFF: We weten niet precies hoe lang we weg zijn geweest, maar binnen minder dan 24 uur bereiken we de dampkring van de aarde en we zoeken een landingsplaats.

LANDINGSCONTROLE: Beschikt u over automatische navigatie en landingssysteem?

JEFF: Ja, de ESN-Methode.

LANDINGSCONTROLE: Nooit van gehoord.

JEFF: Dat was pas nieuw toen we de aarde verlieten.

LANDINGSCONTROLE: Ik zal deze methode met het centrale commandocentrum moeten bespreken. Kunt u mij nog een paar details over uzelf geven en uw bemanning, uw vaartuig? Uhm, voor identificatiedoeleinden.

JEFF: Natuurlijk. Ik ben captain Jeff Morgan. Dit is de Pionier, vlaggenschip van de voormalige Martiaanse vloot. Mijn bemanning bestaat uit Dokter Matthews, ruimtevaartingenieur Mitchell, en radiotechnicus Barnet.

LANDINGSCONTROLE: Dank u. Ik zal u over enkele ogenblikken weer oproepen.

GEZAGVOERDER: Morgan? Zei hij Jeff Morgan?

LANDINGSCONTROLE: Ja.

GEZAGVOERDER: Daar heb ik wel eens van gehoord.

LANDINGSCONTROLE: Oh?

GEZAGVOERDER: Hij was destijds de grote held. Hij wist te voorkomen dat de Martianen de aarde veroverden. Maar toen hij daarna een 3e verkenningsexpeditie naar Mars leidde, is er op de terugreis nooit meer iets van hem vernomen.

LANDINGSCONTROLE: Hoe lang geleden?

GEZAGVOERDER: Uhm, zo'n dertig of veertig jaar. Iedereen ging er vanuit dat hij en zijn schip verloren waren gegaan.

(FADE-OUT) (MUZIEKJE?)

LANDINGSCONTROLE: Hallo Pionier.

JEFF: (FILTER) Wij ontvangen u, sterkte 5.

LANDINGSCONTROLE: Ik heb met het centrale commandocentrum gesproken. Dit is wat u moet doen. Stem opnieuw af op uw oude controle-frequentie. Zij zullen naar u luisteren en u de volledige landingsinstructies geven.

JEFF: In Horseshoe?

LANDINGSCONTROLE: Nee, die is niet langer in gebruik. Ze zullen u een andere landingsplaats toewijzen in Australië. U zult daarna naar Londen worden gebracht met een Strato-schip.

JEFF: Wat is dat?

LANDINGSCONTROLE: Dat is een deels vliegtuig, deels ruimtevaartuig. De beste optie voor lange afstandsreizen op aarde.

JEFF: De ontwikkelingen hebben niet stilgestaan sinds we weg waren! Bedankt voor uw informatie. We zullen doen wat u gezegd heeft.

LANDINGSCONTROLE: Veel succes!

GEZAGVOERDER: Zijn zij het werkelijk? Jeff Morgan en zijn bemanning? Uit de dood herrezen? Hoe is het mogelijk.

LANDINGSCONTROLE: We zullen het morgen weten. ALS ze een veilige landing maken.
(OVERGANGSMUZIEK, FADE-OUT)

JEFF: Ah, eindelijk!

NICHOLS: Dag heren. Bent u captain Morgan?

JEFF: Dat klopt en dit zijn de leden van mijn bemanning.

NICHOLS: Ik ben commandant Nichols. Hoe maakt u het?

JIMMY: Goeiedag, best hoor.

MITCH: Hallo.

DOKTER: Prima, dank u.

NICHOLS: Gaat u zitten. Ik ben gestuurd door het Ruimtevaart Hoofdkwartier om u een paar vragen te stellen.

JEFF: Wij willen er u ook wel een paar stellen! Zoals, waarom wij zijn doodgezwegen?!

JIMMY: Ja en waarom we geen contact mochten opnemen met onze familie.

NICHOLS: Wel heren, gezien de omstandigheden vonden we dat het beter was om jullie eerst te screenen, tot we een paar zaken hadden opgehelderd.

JEFF: Zoals?

NICHOLS: Sinds uw landing hebben we de kans gehad om de dossiers te raadplegen over uw reizen naar Mars. Toen u er niet in slaagde om terug te keren van uw derde reis, werd aangenomen dat de Pionier en zijn bemanning verloren waren gegaan.

JEFF: Een tijdlang was dat ook zo.

NICHOLS: Oh? Waar was u dan?

JEFF: Dat weten we niet zeker.

NICHOLS: Hoe lang bent u weg geweest?

JEFF: Zes of zeven jaar, inclusief de tijd die er voor nodig was om van Mars naar de aarde terug te keren. Althans, dat denken wij.

NICHOLS: U lijkt hier niet erg zeker van.

JEFF: Nee.

NICHOLS: Waarom?

DOKTER: Nou, nadat de invasie was afgewend gingen we nog een 3e keer naar Mars met een nieuwe Pionier en twee onbemande vrachtvaarders. De opdracht was om te kijken of iedereen daar inderdaad vertrokken was. We brachten een paar maanden op en rondom Mars door en daarna zetten we koers naar huis.

MITCH: Dat klopt.

DOKTER: En vanaf dat moment raakten we verdwaald of beter gezegd.....in de war!

JEFF: Hmm hmm.

DOKTER: Niet alleen wat betreft onze positie in de ruimte, maar ook ons tijdsbesef.

NICHOLS: Nogal ernstig niet, voor een astronaut?

MITCH: Precies. We vlogen ons vaartuig op goed geluk naar huis en vestigden onze hoop op de controle om ons veilig thuis te brengen.

JEFF: Wat ons leidt tot de volgende serieuze vraag: waarom -en net wanneer wij hen het meest nodig hadden- besloot de controle om ons te verlaten!

MITCH: Juist ja.

NICHOLS: Horseshoe had jullie, net als iedereen, als verloren beschouwd.

JEFF: Maar het Australische ruimtevaartprogramma was gepland om de komende twintig jaar dienst te doen!

NICHOLS: Het hééft ook twintig jaar dienst gedaan...

JEFF: Wat?

NICHOLS: Aan het einde van die periode werd er een nieuw ruimtevaartcentrum geopend op het Barclay Plateau.

JEFF: Het spijt me commandant, maar ik kan u niet volgen.

NICHOLS: Captain Morgan, kunt u mij vertellen welk jaar dit is?

JEFF: Niet de exacte dag of week...

NICHOLS: Of...zelfs welke eeuw?

JEFF: Ik begrijp de vraag niet goed, maar de twintigste eeuw natuurlijk.

NICHOLS: Nee.

JEFF: Huh?

NICHOLS: Dit is het jaar 2026.

JIMMY: Nee toch??

DOKTER: Tweeduizend.....??

JEFF: 2026?

DOKTER: Dat komt door die tijdsprong! We zijn te ver doorgereisd en zijn in de eenentwintigste eeuw beland in plaats van in de twintigste.

NICHOLS: Het enige dat ik weet is dat u plotseling verscheen op de frequentie van de hoofdcontrole en beweerde Jeff Morgan en zijn bemanning te zijn van de Pionier, tientallen jaren nadat u officieel spoorloos verdwenen bent verklaard.

JEFF: Maar ik bén Jeff Morgan en dit ís mijn bemanning!

MITCH: Zo is dat!

NICHOLS: Ja, ik moet zeggen dat u lijkt op de man die u beweert te zijn en dat u er amper ouder uitziet dan op de foto's uit de archieven. Maar het feit is heren, dat u al geen contact meer met de aarde heeft gehad sinds bijna een half mensenleven.

JIMMY: Niet te geloven!

NICHOLS: Ik stel voor dat u mij alles vertelt wat er gebeurd is, sinds u Mars verlaten heeft in....welk jaar dat ook was.

DOKTER: Nou, alles wat heeft plaatsgevonden in de tijd dat wij de invasieplannen van de Martianen vrijdelden, moet zijn vastgelegd, zou ik zeggen. We hebben er bij onze terugkomst op aarde uitgebreid verslag van gedaan.

NICHOLS: Ja ja Maar wat gebeurde er daarna op uw 3e reis?

DOKTER: Ik haal mijn dagboek. Het staat er allemaal in. (MUZIEK)

MITCH: Dat was het dan.

JIMMY: Gek idee eigenlijk, hè? We laten de planeet Mars achter vol met machines, maar waar geen mens meer is om ze te bedienen.

DOKTER: Tja.

JIMMY: Jongens, op naar huis! Dat wordt weer 8 maanden kaarten.

JEFF: Iedereen klaar? Mitch?

MITCH: Alles klaar.

JEFF: Giro nummer 1.

MITCH: Nummer 1....contact. (GELUID GIRO AAN)

JEFF: Nummer 2.

MITCH: Nummer 2....aan. (GELUID GIRO AAN)

JEFF: Klaar voor de start!

MITCH: Niet overdrijven Jeff, We hebben maar een klein zetje nodig.

JEFF: We zetten de motor maar heel even aan.....In vijf seconden na.....nu! 4 – 3 – 2 – 1....(GELUID STARTENDE MOTOR, DAARNA VOORTDUREND GELUID VAN MOTOR OP ACHTERGROND)

ALLEN: (Zuchten en steunen door de druk veroorzaakt door de start).

JIMMY: Verdraaid! Wat gebeurde er?

MITCH: Te snel gestart!

JEFF: Snelheid Mitch?

MITCH: Punt 2.

JEFF: Nu al?

MITCH: Het lijkt wel of we door een geweer zijn afgeschoten!

JEFF: Mitch, zet de motor af!

MITCH: Dat heb ik al gedaan!

JEFF: Maar we versnellen nog steeds!

JIMMY: Oooooooooowwww.....!!

JEFF: Noodprocedure inschakelen!

MITCH: Ik.....ik kan er haast niet bij....het lukt niet!

JEFF: De snelheid neemt nog steeds toe!

ALLEN: (Gekreun en gesteun.) (FADE-OUT) (MUZIEK)

(ALLEEN NOG GELUID CABINE)

JIMMY: Lieve hemel, het ene moment ben ik zo zwaar als beton en het andere zo licht als een veertje.

JEFF: Ben je in orde Jimmy?

JIMMY: (Zuchtend en steunend) Ja Jeff.....ik voel me alleen zó ziek.....

JEFF: Dokter, Mitch?

DOKTER: Ja....ja, ik denk het wel Jeff.

MITCH: Ik voel me geradbraakt.

JEFF: Maar we zijn helemaal nooit gestopt en we moeten een ongehoorde snelheid hebben gehad!

DOKTER: En iedere druppel brandstof hebben verbruikt...

MITCH: Snelheids- en brandstofmeter werken niet meer.

JIMMY: De monitor werkt nog steeds.

JEFF: Dan zet hem aan Jimmy en laat het beeld achter ons zien.

JIMMY: Komt er aan. (GELUID SCHAKELAAR)

JEFF: Hee! Dat is vreemd.

JIMMY: Niet goed?

MITCH: Het beeld is goed, maar het is het verkeerde!

JIMMY: He?

MITCH: We zouden nu Mars moeten zien waar we net vandaan komen, maar we zien niets anders dan sterren.

JEFF: Ja, Mars zou nog vrijwel het hele scherm moeten vullen!

DOKTER: Laten we eens aan de voorzijde kijken.

JIMMY: Beeld voorzijde.... (GELUID SCHAKELAAR) Nee maar!

MITCH: Wel verdraaid!

DOKTER: Ongelofelijk!

JEFF: Goeie hemel, wat is dat? Dat moet de aarde zijn.

JIMMY: Het ís de aarde en ze is zo dichtbij!

JEFF: Maar dat kan niet! Ze heeft de verkeerde kleur! Werkt de radar wel goed?

JIMMY: Ik denk het wel. (RADAR) Even kijken....ja Jeff.

JEFF: Dan starten we meteen met het verzamelen van gegevens.
(FADE-OUT) (MUZIEK)

(GELUIDEN CABINE-APPARATUUR)

MITCH: Nou, ik begrijp niets van wat er met ons gebeurd is.

DOKTER: Om de één of andere reden zijn we ongelooflijk snel gelanceerd.

MITCH: Ja, maar toch niet zo snel als een kanonskogel en met een versnelling waardoor we het bewustzijn hebben verloren?

JIMMY: Hoe lang zijn we buiten westen geweest?

MITCH: Nou, niet meer dan een paar minuten zou ik zeggen. Tot het moment dat de noodprocedure in werking trad.

DOKTER: Maar in die korte periode moeten we miljoenen kilometers hebben afgelegd.

JEFF: En in de richting van een planeet die niemand van ons herkent. Hij ligt minder dan 144.000 kilometer voor ons.

JIMMY: We kunnen er toch op landen? Op dezelfde manier zoals we dat op de aarde van plan waren te doen?

JEFF: Tja...de planeet heeft in ieder geval een dampkring en als die dicht genoeg is, kunnen we het voor elkaar krijgen om te landen.

MITCH: En hoe manoeuvreren we de Pionier?

JEFF: Denk je dat we alle brandstof hebben verbruikt?

MITCH: Waarschijnlijk wel. De enige manier om daar achter te komen is door de tanks te controleren.

JEFF: Hmm, ik ga met je mee. Dan zal ik ook meteen buiten kijken of we schade hebben opgelopen.

DOKTER: Wees voorzichtig Jeff. Zorg eerst dat je je veiligheidslijn goed bevestigd hebt.
(FADE-OUT) (MUZIEK)

JEFF: (FILTER) Ok dokter, we zijn klaar om naar binnen te komen. Je kunt de buitendeur weer sluiten. (GELUID SLUITEN BUITENDEUR)

DOKTER: En, hoe was het?

JEFF: Alles in orde. Geen schade.

DOKTER: En de motoren?

JEFF: Een beetje warm, maar verder in orde. Luchtsluis dokter.

DOKTER: Luchtsluis.

(GELUID LUCHTSLUIS EN OPENEN BINNENDEUR)

En de brandstof?

MITCH: Genoeg om een landing te maken. (GELUID UITTREKKEN RUIMTEKOSTUUM)

JEFF: (EINDE FILTER!) De brandstofafsluiter moet erg snel gewerkt hebben.

DOKTER: En toch bleven we maar versnellen!

JEFF: Mogelijk.

MITCH: Wat nu het aller belangrijkste is, is dat we minder dan 24 uur de tijd hebben om een plan te maken om op die planeet te landen.

JEFF: De vraag is wáár we moeten landen. Dokter, terwijl Mitch en ik ons bezighouden met het uitzoeken van de landingsprocedure, bestudeer jij die planeet dan. Bekijk goed de oppervlakte en zoek haar dagelijkse omwentelingsperiode uit. Zoek uit waar het oppervlak het vlakst is en het weer het meest gunstig.

DOKTER: In orde Jeff.

JEFF: En Jimmy...

JIMMY: Ja Jeff?

JEFF: Blijf aan de radar. Meet onze afstand, bereken onze snelheid en geef Mitch en mij iedere vijf minuten je bevindingen door.

JIMMY: Goed Jeff!

JEFF: (FADE-OUT) (MUZIEK)

(MUSICAL INTERLUDE)

DOKTER: Nou, het ziet er naar uit dat vrijwel de hele planeet één grote woestijn is. Daarom heeft ze ook die rode kleur. Er zijn eilanden en zeer hoge, aaneengesloten bergtoppen. Wel twee keer zo hoog als op aarde zou ik zeggen.

JEFF: En water?

DOKTER: Ja, maar niet veel. Op elke hemisfeer twee of drie zeeën of meren. Maar verder bestaat de planeet vrijwel geheel uit droog land.

JIMMY: Ja, stel je voor dat ie bijna helemaal uit water bestond!

JEFF: Denk je dat er leven is?

DOKTER: De kleuren aan de rand van de meren suggereren dat er iets zou kunnen groeien.

JEFF: Hm hm.

DOKTER: Maar onze telescoop is niet sterk genoeg om dat te kunnen zien. Misschien kunnen we meer zien als we dichterbij komen.

JEFF: Heb je een idee over het soort klimaat?

DOKTER: Overdag is het er behoorlijk warm, volgens aardse begrippen dan en 's nachts erg koud. Er hangt dichte bewolking, voornamelijk boven het merengebied en er is wat ijs op beide poolkappen dat zeer dun is en ze zijn vrijwel even groot. Ik zou zeggen óf we zijn precies tussen twee seizoenen beland, óf de hellingsgraad van deze planeet is vrijwel nul.

JEFF: En de snelheid van haar baan?

DOKTER: Dat kan ik in dit stadium nog niet zeggen, maar in ieder geval aanzienlijk langzamer dan die van de aarde.

JEFF: Hmmm. En uh....geen spoor van leven?

DOKTER: Dat is vanaf deze afstand nog niet te zeggen Jeff.

JEFF: Ok, bedankt dok.

DOKTER: Denk je....dat we het zullen halen?

JEFF: We bereiken binnen tien uur de dampkring....dat zal het moment van de waarheid zijn.

DOKTER: En als die niet dicht genoeg is om ons af te remmen?

JEFF: Dan zitten we in de problemen.

DOKTER: Juist ja...

JEFF: We hebben te weinig brandstof om met onze motoren te kunnen landen.
(MUZIEK)

(VOORDUREND ZACHT GELUID MOTOR OP ACHTERGROND)

JEFF: Het is aan die kant nu dag zo te zien. Koers Mitch?

MITCH: Recht vooruit.

JEFF: Hoogte?

MITCH: 32.000 kilometer.

JEFF: Ik denk dat we de dampkring binnen moeten gaan.

MITCH: In ieder geval wel als we zelf onze landingsplaats willen uitkiezen.

JEFF: De positie van het meer dwingt ons er toe om in het deel te landen waar het nu nacht is.

MITCH: Ja.

JEFF: Iedereen op z'n plaats dan.

DOKTER: Ja Jeff.

JEFF: Zorg dat jullie vastgesnoerd zijn. We gaan landen.

DOKTER: Waar?

JEFF: Ongeveer 50 graden ten noorden van de evenaar, naast het meer, ten zuiden van het grote gebergte.

DOKTER: Veel succes!

JEFF: Dan gaan we... Neus naar beneden voor een mooie, subtiele afdaling. (GELUID MOTOR WORDT HEVIGER)

MITCH: Snelheid....2.10, 2.20... (FADE-OUT) (MUZIEK)

(MOTORGELUID IETS MEER NAAR ACHTERGROND).

JEFF: Hoogte?

MITCH: 4000 kilometer.

JEFF: We zitten te laag. Zo landen we te dicht bij de evenaar.

MITCH: Ik kan de motor kort aanzetten, dan komen we een paar 100 km verder.

JEFF: Nee, we kunnen onze brandstof niet riskeren. Die hebben we misschien nog nodig om te landen. Ik zal proberen de neus zolang mogelijk omhoog te houden.

MITCH: Niet overdrijven Jeff, anders ben je te laat!

JEFF: Blijf uitkijken naar een geschikte landingsplaats. (ALARMSIGNAAL)

JIMMY: Hé wat is dat nou?

JEFF: Een stormwaarschuwing. (SCHAKELAAR UIT)

MITCH: Ik hoor het. Hoogte 1900 kilometer.

JEFF: De grond is zacht, we gaan op zijn neus landen. Dat is wel zeker.

MITCH: Een buiklanding is de enige oplossing! Hoogte 1600 kilometer precies. Snelheid 288.

JEFF: Neus naar beneden.

MITCH: Snelheid 300 kilometer. Hoogte 1280, 1120, 960, 800, 640.

JEFF: Neus omhoog....

MITCH: 480.

JEFF: Nu!!

JIMMY: Ooohhh, daar draait mijn maag zich van om.....

MITCH: 320.

JEFF: We gaan zo landen.....

MITCH: 160, 144, 128, 112, 96.

JEFF: Ik ga landen! Stuwraket aan! (GELUID STUWRAKET)

MITCH: 56, 40.

JEFF: Uit!! (UITSTERVEND GELUID RAKET, GELUID HARDE LANDING)

ALLEN: (Steunen en kreunen gedurende landing).

JIMMY: Verdraaid!

JEFF: Nou.....we zijn geland.

MITCH: Nogal ruw niet?

JEFF: Ja en dat spijt me zeer.

DOKTER: Is de Pionier beschadigd?

JEFF: Als dat al zo is, dan alleen het onderstel. Is iedereen in orde?

JIMMY: Op die akelig hellende vloer na wel ja!

JEFF: Haha, ok dan maken jullie jezelf los en kom uit de kooien. (GELUID VAN GESPEN DIE WORDEN LOSGEMAAKT). We gaan alle apparatuur inspecteren.

JIMMY: Inclusief de radio?

JEFF: Ja natuurlijk, waarom niet?

JIMMY: Nou, ik zou niet weten hoe iemand ons hier zou kunnen oproepen. Er was geen enkel spoor van intelligent leven, tenminste niet op de plaatsen die ik gezien heb.

JEFF: Misschien. Maar alle onderdelen van de Pionier moeten prefect werken.

DOKTER: Juist ja.

JEFF: Dus we controleren de radio en luisteren van tijd tot tijd of we iets horen. (FADE-OUT)(MUZIEK)

JEFF: Nou, er schijnt geen inwendige schade te zijn.

MITCH: En aan de buitenkant?

JEFF: Twee van ons gaan naar buiten. We loten er om. Jullie testen de atmosfeer en bekijken of er schade is.

DOKTER: Hier zijn de strootjes. Voor ieder een. De twee die de kortste trekken gaan naar buiten.

JIMMY: Owwww.....

DOKTER: Dat zijn Jimmy en ik dan.

JIMMY: Dat heb ik weer...

DOKTER: Kom op, trek je ruimtekostuum aan. Hoe sneller we ermee klaar zijn, hoe beter.

JEFF: (GELUID LUCHTSLUIS) Nou de luchtsluis werkt in ieder geval nog.
(MUZIEK)

JEFF: Hallo dokter, hoe gaat het?

DOKTER: (FILTER) We zijn net afgedaald.

JEFF: Mooi. Zeg, kom wat meer naar voren wil je, zodat we jullie kunnen zien op de monitor. Hoe ziet de grond er uit?

DOKTER: Zacht, zanderig. Net zoals een woestijn op aarde.

JIMMY: (FILTER) Maar dan ook niets anders dan zand, zover je kunt kijken en er groeit hier helemaal niets.

DOKTER: Nee, daar is het hier veel te droog voor.

JEFF: En hoe zit het met de temperatuur?

DOKTER: 24, 25 graden. Ik denk dat we onze helmen kunnen afzetten.

JEFF: Wat zie jij Mitch?

MITCH: Ik heb 360 graden afgespeurd, maar ik zie niets anders dan zand en de pieken van hoge gebergtes die boven de horizon uitsteken. Ik zie nergens beweging.

JEFF: Oké dok. Jullie kunnen jullie helmen afzetten, maar een tegelijk.

DOKTER: (ANDER FILTER) Aaaaah.....Dat voelt prettig zeg.

JIMMY: (ANDER FILTER) Ja, héérlijke frisse lucht! Zeg, wat is die zon warm he? Het moet hier behoorlijk warm zijn overdag.

DOKTER: En wij maar denken dat het hier tegen de avond al lekker koel zou zijn.

JEFF: Kunnen jullie naar stuurboord gaan?

DOKTER: Oh, zeker.

JEFF: Dan doe dat maar.

JIMMY: (Beiden zuchtend en steunend) Hè verdorie, dat ziet er niet goed uit.

JEFF: Wat is er?

JIMMY: De wielen, ze zijn tot aan de as in de grond gezakt.

DOKTER: Ja.....en de atmosfeer is erg ijl. Als je beweegt raak je meteen buiten adem.

JEFF: Dat hoor ik! Hoe is het gesteld met het onderstel van de Pionier?

JIMMY: Dat kan ik zo niet zeggen. Het bovenste gedeelte lijkt in orde. Wat denk jij dokter?

DOKTER: Het meeste ligt begraven. We kunnen het zand weggraven en eens kijken.

JEFF: Nee nee, laat dat maar. Dat is te riskant. Zolang de onderkant het maar niet begeeft.

DOKTER: Nou, dat denk ik niet.

JEFF: Dat is dan wel genoeg voor de eerste dag buiten. Komen jullie maar terug. Het zal binnen een uur wel donker zijn.

DOKTER: Ok.
(MUZIEK, FADE-OUT)

JIMMY: Zeg, Jeff.

JEFF: Ja Jim, is er iets mis?

JIMMY: Ja, uhm, ik bedoel nee.

JEFF: Wat is er?

JIMMY: Het is niet op de grond, maar in de lucht.

JEFF: Waar?

JIMMY: De sterren.

JEFF: Sterren? Je zou de directe omgeving moeten afspeuren, niet de sterren.

JIMMY: Ik kon er niets aan doen. Ze schijnen zo fel door het glas en het zijn er zo veel.

JEFF: Nou en?

JIMMY: Nou, ik wilde kijken welke het felste was in dat groepje daar aan de horizon en....toen ik merkte hoeveel dat er waren, viel het me op dat de hele felle samen een bekende vorm vormden. Nou ja....bijna dan.

JEFF: Wat voor vorm.

JIMMY: De grote beer!

JEFF: Ja, nou je het zegt Jimmy!

JEFF: Met de twee sterren die naar de poolster wijzen, behalve dan.... die bovenste.

JEFF: Dubhé.

JIMMY: Dubhé ja! Als je goed kijkt zie je dat die niet meer naar de poolster wijst.

JEFF: Ja, je hebt gelijk! En daar is de kleine Beer. Maar die heeft ook niet helemaal de goede vorm.

JIMMY: Hoe komt dat denk je?

JEFF: Het enige dat ik kan bedenken is dat deze planeet een onderdeel vormt van ons eigen zonnestelsel.

JIMMY: Maar op welke planeet zijn we dan?

JEFF: Ha, ik wou dat ik dat wist.

JIMMY: De enige rode planeet die ik ken is Mars en daar zijn we geweest en die leek allerminst op deze.

JEFF: Ik geloof niet dat we op Mars zijn.

JIMMY: Het kan de aarde niet zijn.

JEFF: Is dat alles wat je te melden hebt?

JIMMY: Niet meer dan dat twee eenzame zielen hebben ontdekt dat de sterren aan de hemel zijn verschoven.

JEFF: Ok, ga terug naar de cabine. Ik hou voorlopig wel de wacht.
(FADE-OUT en MUZIEK)

MITCH: Inderdaad Jeff. Als ik het niet zelf had gezien, had ik het nooit geloofd! Sommige sterrenbeelden zien er precies zo uit zoals ze er altijd uit hebben gezien en anderen zijn zo vervormd dat je ze nauwelijks herkent!

JIMMY: Hoe kunnen sterren nou van positie veranderen?

DOKTER: Nou dat doen ze constant. Maar hun afstand is zo groot dat je de verschuiving pas na tienduizenden jaren kunt zien. Misschien zijn wij wel vooruit of teruggegaan in de tijd. Misschien is dit Mars toch wel! De rode planeet, maar dan tienduizenden jaren geleden toen hij nog een atmosfeer had en er hogere levensvormen konden leven.

JEFF: Dat moet dan miljoenen jaren geleden zijn. En ieder sterrenbeeld zou dan onherkenbaar zijn.

DOKTER: Nou, dit is een probleem dat met theoretiseren alleen niet opgelost kan worden. Als we gaan beginnen met het verkennen van deze planeet, kunnen we misschien met antwoorden komen.

MITCH: En wanneer zal dat zijn?

JEFF: We kunnen morgen beginnen.

JIMMY: Wat gebruiken we als transportmiddel?

MITCH: We lopen! We maken een soort slee waarmee we voedsel en apparatuur kunnen

vervoeren en lopen.

DOKTER: Het dichtstbijzijnde meer moet honderden kilometers ver weg zijn.

MITCH: We zullen toch actie moeten ondernemen zolang we voldoende voorraden hebben.

DOKTER: Hoe lang kunnen we het uithouden?

JEFF: We hebben genoeg levensmiddelen voor meer dan een jaar.

DOKTER: En daarna?

JEFF: Nou, misschien is er op deze planeet wel een of ander soort leven.

DOKTER: Ik betwijfel het.

JEFF: Mogelijk kunnen wij er leven.

MITCH: Verwacht jij dan dat we hier de rest van ons leven moeten blijven?

JEFF: Welke andere keuze hebben we dan?

JIMMY: Nu zijn we de familie Robinson Crusoe.

JEFF: We moeten maar eens gaan slapen. Dat zal ons wereldbeeld goed doen.

JIMMY: Welke wereld.....

JEFF: Hmm.

MITCH: Moeten we niet de wacht houden?

JEFF: Ik denk niet dat dat nodig is. We zijn hier binnen veilig. Het is onmogelijk voor wie dan ook om hier binnen te komen.

JIMMY: Dat hopen we dan maar.

JEFF: Zelfs als er iets of iemand zou zijn, wat ik ten eerste betwijfel. Ik heb het gevoel dat dit een totaal lege wereld is, met geen andere levende wezens dan wij zelf.

DOKTER: We moeten zuinig zijn met energie. De accu's zullen niet eeuwig mee gaan en we willen hier toch niet sterven, omdat we er opeens achter komen dat er niet meer genoeg stroom is om de buitendeur te openen.

JEFF: Alle luchtsluizen blijven open behalve de buitenste en zullen niet worden gebruikt. Alle lichtbronnen en apparatuur, behalve de meest noodzakelijke, zetten we uit. (FADE-OUT)

DEEL 2: (GELUID VAN STEEN DIE TEGEN BUITENKANT PIONIER WORDT GEGOOID)

JEFF: Wat was dat?

DOKTER: Iets raakte de pionier. (WEDEROM STENEN TEGEN PIONIER)

JEFF: De monitor, vlug!

JIMMY: Ok. (SCHAKELAAR MONITOR, TEVENS GELUID RADAR)

JEFF: Dokter, Mitch!

DOKTER: Ja?

JEFF: Naar de cockpit en kijk eens of je wat kunt zien.

MITCH: Ok!

DOKTER: Goed!

JIMMY: Monitor aan. (WEDEROM STENEN TEGEN ROMP PIONIER) Kun je iets zien, Jeff?

JEFF: Nee, het scherm is te donker. Doe het licht eens uit. (LICHTSCHAKELAAR)

JIMMY: En nu?

JEFF: Nee, ik zie vrijwel niets. Sterren, de horizon, dat is alles. Het is veel te donker.

JIMMY: Misschien is wie of wat het dan ook is, te dicht bij de Pionier om door de camera's te worden gezien.

JEFF: Ja, dat is mogelijk. Dok, Mitch, wat zien jullie?

DOKTER: (FILTER) Vrijwel niets. Onze ogen zijn nog niet aan het donker gewend.

MITCH: (FILTER) Wacht eens even. Er beweegt daar iets!

DOKTER: Waar?

MITCH: Aan bakboord. Een groepje gestalten!

DOKTER: Oh ja! Ik kan ze net zien.

JEFF: Hoe zien ze eruit?

DOKTER: Als beren!

JEFF: Beren? (MEER STENEN TEGELIJK TEGEN PIONIER)

DOKTER: Ja, ze stonden net op en bekogelden ons met stenen. **(EINDE DEEL 1)**

JEFF: Dokter, ik kom er aan.

DOKTER: Goed!

(JEFF LOOPT NAAR MITCH. MITCH WEER ZONDER FILTER)

JEFF: Goed Mitch, waar zijn ze?

MITCH: Ze waren zojuist bij de ingang, maar nu zie ik ze niet meer.

JEFF: Leken ze echt op beren?

MITCH: Dat dacht ik wel, omdat ze op vier voeten liepen, maar opeens stonden ze op om raketten op ons af te vuren.

JEFF: Afvuren?

MITCH: Ja, ze hadden een soort apparaat om ze af te vuren, maar er waren geen explosies hoorbaar.

JEFF: Dan moeten het wezens zijn die een bepaalde mate van intelligentie bezitten.

MITCH: Ja dat moet wel.

JEFF: Wat is dat?

MITCH: Waar.

JEFF: Recht vooruit. Dat zijn ze toch?

MITCH: Ja.

JEFF: Als we de landingslichten aan zetten, staan ze recht in hun stralen.

MITCH: Dat kost wel weer een hoop energie van de accu's.

JEFF: We hoeven ze maar een paar seconden aan te zetten. (GELUID VAN SCHIETEN MET VOORWERPEN OP DE PIONIER). Lieve hemel, ze schieten op ons! Hoe weten ze dat we hier binnen zijn?

MITCH: Ze moeten wel kattenogen hebben. Ik zal het licht even aanzetten. (GELUID SCHAKELAAR). Hé, kijk ze rennen voor hun leven!

JEFF: Nou het zijn in ieder geval geen beren. Het zijn tweebeinige wezens die zich gekleed hebben op de nachtelijke kou. Het moet ongeveer nul graden zijn daar buiten.

MICH: Ze zijn weg.

JEFF: Doe de lichten maar uit (GELUID SCHAKELAAR LICHTEN). Het licht beviel hen duidelijk niet hè?

MITCH: Ze renden als de duivel. Maar wanneer komen ze terug?

JEFF: Bij daglicht hoop ik. Ik wil ze wel eens goed kunnen bekijken.

MITCH: Ze zijn in ieder geval geen echte bedreiging.

JEFF: Hoe weet je dat?

MITCH: Nou, het enige dat ze deden was stenen naar ons gooien. Dat kan niet echt

kwaad.

JEFF: Tenzij we ze buiten treffen tijdens een van de door jou voorgestelde expedities!

MITCH: Hmm, ja.

JEFF: Laten we teruggaan naar de hoofdcabine, dan houden we om beurten de hele nacht de wacht. Een man hier in de cockpit gedurende twee uur, terwijl de anderen slapen.

MITCH: Dat was het dan, wat betreft de lege onbewoonde wereld.
(FADE-OUT en MUZIEK)

JEFF: Als je je ontbijt op hebt dokter, kun je Jimmy aflossen in de cockpit.

DOKTER: Goed Jeff.

MITCH: Ik heb me toch een honger, jullie niet? Het voelt alsof ik al een week niet gegeten heb.

JEFF: Tja, het was een lange nacht.

DOKTER: Ja, langer dan die op de aarde.

JEFF: Welke tijd geven jullie horloges aan? De van mij is compleet in de war.

DOKTER: Nou, nog steeds aarde tijd maar dan veel sneller. Ik vraag me af of we ze voldoende kunnen vertragen, zodat ze hier ook de correcte tijd kunnen aangeven.

JEFF: Misschien kunnen we de scheepsklok genoeg vertragen. We kunnen iedere dag rond de middag aan de hand van de zonnestand, de tijd controleren.

JIMMY: (FILTER) Jeff, er komt iets op ons af!

JEFF: Ik kom er aan Jim.

MITCH: Nou het zal mij benieuwen. (ALLEMAAL NAAR BOVEN) (MUZIEK)

JEFF: Waar zijn ze Jimmy?

JIMMY: Niet “ze”, het! Het komt over die berg. Het is een vliegende schotel!

JEFF: Wat? Waar!

JIMMY: Zie je die hoge bergtop daar?

JEFF: Ja.

JIMMY: Daar vlak onder en dan tussen daar en ons.

JEFF: Oh ja! Je moet goeie ogen hebben. Het zal niet groter dan een speldenknop geweest zijn toen je ons riep.

JIMMY: Nee, het was groter. Het was halverwege de berg en kwam toen deze kant uit. Alsof het naar ons op zoek was en ons in het zicht kreeg.

JEFF: Dokter, zet de monitor aan. Kijk eens of je iets kunt zien van een vliegend toestel dat vanaf bakboord komt aanvliegen.

DOKTER: goed.

JIMMY: Het is al bijna hier!

JEFF: Kun je het zien?

DOKTER: Ik heb hem recht in het vizier. Het stopt en start als een helikopter maar met een ongelofelijke behendigheid.

JEFF: Het gaat dalen.

JIMMY: Ik denk niet dat het zich laat weggagen door onze landingslichten. Kijk de deuren gaan open!

JEFF: Goeie hemel!

JIMMY: Lieve help! Het is een meisje! Een mens!

JEFF: En mooi!

JIMMY: Maar waarom is ze gekleed als een oude Griekse?

JEFF: Niet precies als een oude Griekse, maar ik begrijp wat je bedoelt.

JIMMY: Ze kan ons zien. Wat doet ze?

JEFF: Ze wijst naar haar pols met haar oor. Ze probeert ons iets duidelijk te maken.

MITCH: Zoiets heb ik nog nooit gezien! Prachtig!

DOKTER: Ik geloof dat ze met ons wil praten.

JIMMY: Ik weet al wat ze wil! Dat we de radio aanzetten! (RADIO AAN)

CASSIA: (FILTER) Wahu? Frewé haromé! Frewée harunuru?

JIMMY: Zie je nou wel? Wat zei ik jullie! Hallo jongedame! Wat is er?

CASSIA: Wahu! Winurkun krusdumé.

JIMMY: Wat zegt ze nou?

CASSIA: Friwi hutasbu?

JIMMY: Ik versta d'r geen snars van!

CASSIA: Kazas pros...

DOKTER: Ze wil dat we naar buiten komen.

JEFF: Hè?

DOKTER: Wat moeten die gebaren anders betekenen?

JEFF: Maar is het wel veilig om naar buiten te gaan.

DOKTER: Nou, ze gooit in elk geval geen stenen naar ons.

JIMMY: Zo is dat. Ik ga wel!

JEFF: Nee Jim, jij bent al eerder buiten geweest. Geef nu iemand anders ook eens de kans.

JIMMY: Huh?

JEFF: Ik bedoel, we moeten de risico's met elkaar delen en jij hebt jouw deel gisteren al gehad.

MITCH: Ik ben ook nog niet buiten geweest.

DOKTER: Nou waarom gaan jullie dan niet samen.

JIMMY: Misschien verbergt ze wel een of ander geheim wapen!

DOKTER: Met zo'n figuur? Waar moet ze dat dan laten?

JIMMY: Oh...nu gaat ze terug naar haar vaartuig.

JEFF: Kom op Mitch, we moeten toch ééns contact maken. (NAAR BUITEN)

MITCH: Ja ik kom al. (MUZIEK) (DAARNA ZACHTE WIND) (STEMMEN DROOG)

JEFF: (OP AFSTANDJE) Ok, we staan op de grond.

MITCH: (OP AFSTANDJE) Wat is dat zand heet!

JIMMY: (DOOR DEUROPENING) Jullie hadden je ruimtekostuum moeten aantrekken.

DOKTER: (IDEM) Stil nou Jimmy, het meisje komt weer naar buiten.

JIMMY: Een vriendelijke lach is welkom!

CASSIA: (KOMT AANLOPEN) Wahu! (JEFF EN MITCH OOK DICHTERBIJ)

JEFF: Hallo! Ik ben Jeff Morgan, captain van de Pionier. Dit is ruimtevaartingenieur Mitchell, maar wij noemen hem Mitch.

MITCH: Aangenaam kennis met u te maken.

CASSIA: Freenot pas in trombu teetas ossas pitasbo. Hort, pataa e sarotto wittiko.

JEFF: Je wil dat we die dingen om onze nek doen? (GELUID APPARAAT OM HALS HANGEN)

CASSIA: Zo, kunt u me nu verstaan?

JEFF: Goeie hemel! Ja!

MITCH: Ieder woord! Hoe is dat mogelijk?

CASSIA: Het is een vertaler, of beter gezegd een gedachtelezer. De vertaling gebeurt in uw eigen hoofd.

JEFF: Dat is ongeloofelijk!

CASSIA: Als de rest van uw bemanning wil deelnemen aan de conversatie, geef hen dan ook een vertaler.

MITCH: Het is hier ontzettend warm.

CASSIA: U kunt ook beter niet in het zand staan zonder beschermende kleding.

JEFF: En u dan?

CASSIA: Ik draag beschermende kleding.

MITCH: Dat dunne ding?

CASSIA: Voel er maar eens aan.

MITCH: Het is steenkoud!

CASSIA: Voor jullie misschien, maar voor mij heeft het precies de juiste temperatuur.

JEFF: Nou, laten we naar binnen gaan. Daar is het koeler.

CASSIA: Ik heb een beter idee. Kom mee naar mijn vaartuig. Haha, er zal u echt niets overkomen. U kunt op ieder gewenst moment weer vertrekken.

MITCH: Ik geloof dat de dame het meent.

JEFF: Ik ook Mitch.

DOKTER: Ze kunnen haar inderdaad verstaan.

JEFF: Dok, Jimmy, kom naar buiten.

JIMMY: (UIT VERTE) Moeten we onze ruimtekostuums aantrekken?

CASSIA: Nee, we hoeven alleen maar naar mijn vaartuig te lopen.

DOKTER: (UIT VERTE) Wat zei ze nou?

JEFF: (ROEPT) Ze zei dat we alleen maar naar haar vaartuig hoeven te lopen. En sluit de buitendeur van de Pionier !

DOKTER: We komen er aan!

CASSIA: Ik zie dat de Sauterianen jullie ook al een bezoekje hebben gebracht.

JEFF: (HIJGEND MEELOPEN) Je bedoelt die uhm....eskimo's?

CASSIA: Ze kunnen nogal angstaanjagend overkomen als je ze in je eentje tegenkomt, maar ze zijn volkomen ongevaarlijk.

JEFF: Waarom gooien ze dan met stenen naar ons?

CASSIA: Dat was meer een demonstratie dan een aanval. Ze kunnen gewoon de verleiding niet weerstaan om hun minachting te tonen voor vreemden.

JEFF: (NAAR BINNEN KLIMMEN) (WIND WEG) Haha, mij hou je niet voor de gek!

MITCH: (OOK) Zo zo dat ziet er mooi uit.

CASSIA: Ga zitten waar u wilt.

JIMMY: (KOMT OOK BINNEN) Het is hier aangenaam en koel.

JEFF: Ja inderdaad.

DOKTER: (KOMT OOK BINNEN) Nou en of.

MITCH: Zeg dat wel. Vindt u het erg als ik een beetje rondkijk?

CASSIA: Nee helemaal niet, ga gerust uw gang. Maar ik zal wel de deur sluiten om de temperatuur constant te kunnen houden. (GELUID DEUR SLUITEN)

MITCH: Wat is het controlepaneel?

CASSIA: Controlepaneel?

MITCH: Hoe uhm, bedient u het?

CASSIA: Oh! Je draait richting, hoogte, snelheid en bestemming hier, drukt op de startknop en je vertrekt.

JEFF: Maar die wendbaarheid, hoe bedienen je die dan?

CASSIA: Dat doe je met dit bedieningspaneel. U ziet, het heeft dezelfde vorm als het vaartuig, maar dan in miniatuurvorm. Je plaatst er je hand op, beweegt naar voren om vooruit te gaan, naar achteren om achteruit te gaan, zijwaarts, dus in iedere richting die je maar wil. Het echte vaartuig beweegt dan vervolgens in dezelfde richting. Klimmen of dalen in dezelfde richting en onder elke hoek.

MITCH: Dat is knap gedaan!

JEFF: Ja, maar hoe heb je ons kunnen zien?

CASSIA: We hebben hier een monitorpaneel. (GELUID MONITORPANEEL AAN). Het geeft een zicht van negentig graden van buiten. De camera's zitten in het dak en kunnen volledig roteren, zo snel.....of zo langzaam.....als je maar wil.

JEFF: En wat is dit scherm?

CASSIA: Oh, dat is om recht naar beneden te kunnen kijken.

JIMMY: Hahaha, handig zeg!

MITCH: Een opmerkelijk stukje vakmanschap en zo eenvoudig om te bedienen!

CASSIA: Is er nog iets anders dat u graag zou willen bekijken?

JEFF: Nee, dank u wel. U bent erg geduldig geweest.

CASSIA: Goed dan. Nu we allemaal veilig binnen zijn, moet ik vertellen dat ik Cassia ben en ik ben gestuurd om u naar Talia te brengen.

JEFF: Waar is dat?

CASSIA: Zo'n zeshonderd kilometer ten noorden van hier. Het is de stad waar ik woon.

DOKTER: En uhm, hoe zit het dan met die Sauterianen?

CASSIA: Die leven afgezonderd, afgescheiden van ons. Talia biedt u een comfortabele plaats om te leven, voldoende voedsel en kleding en volledige bescherming tegen het klimaat.

JEFF: Hmm! Zijn alle meisjes in Talia zo mooi als jij?

CASSIA: Ja.

JEFF: Dan gaan we naar Talia hahaha.

DOKTER: Ja, hahaha.

JEFF: Hoe lang duurt het om er te komen?

CASSIA: Ongeveer vijftien minuten. Gaat u goed zitten in uw stoelen. (GELUID OPSTIJGEN VAARTUIG)

JIMMY: Verdraaid! Wacht eens even!

DOKTER: Wat is er?

JIMMY: Vierentwintighonderd kilometer per uur en niemand bestuurt dit ding?

CASSIA: We vliegen op automatische besturing.

JIMMY: Maar stel nou dat we een ander vaartuig op onze route tegenkomen?

CASSIA: Dat ontwijken we dan, er is geen gevaar.

JIMMY: Nou, als jij dat zegt....

JEFF: Toen wij op deze planeet zijn geland, leek het alsof er geen leven bestond.

CASSIA: Dat is ook vrijwel zo.

JIMMY: Toen we haar voor de eerste keer zagen, dachten we dat het de aarde was.

JEFF: Juist ja.

CASSIA: Is dat waar jullie vandaan komen? De aarde?

JEFF: Hoe noemen jullie deze planeet?

CASSIA: Tribos, dat betekent derde. Wij zijn de derde planeet van de zon.

JEFF: Net als de aarde!

CASSIA: Hoeveel planeten draaien bij jullie om de zon?

JEFF: Negen.

CASSIA: Wij hebben er twaalf. Waar ergens in de ruimte ligt jullie zonnestelsel?

JEFF: Daar hebben we geen idee van. Maar twee dagen geleden, of wat twee dagen geleden leek, zaten we er midden in. We waren onderweg van Mars naar huis.

CASSIA: Hm hm.

JEFF: Mars is de vierde planeet van de zon.

MITCH: Hoe we op deze planeet beland zijn, is ons een raadsel.

CASSIA: Dat was onze fout. Wij verontschuldigen ons daarvoor.

JIMMY: Jullie fout?

JEFF: Jullie? Wat hebben jullie daar dan mee te maken?

CASSIA: Het was het centrum voor ruimtereizen. Ze probeerden een van hun vaartuigen terug te halen. Het was een grote verrassing voor ze toen jullie opeens opdoken.

JIMMY: Ja voor ons ook.

CASSIA: Op de een of andere manier, ergens vandaan, kwamen jullie ons terugkeercentrum binnen, op hetzelfde moment dat zij probeerden een vaartuig binnen te halen van Netfa.

MITCH: Waar is Netfa?

CASSIA: Dat is een kleine planeet, gelegen in de uiterste uithoek van ons zonnestelsel. Negenduizend miljoen kilometer van de zon.

MITCH: Het duurt een mensenleven om zo ver te reizen!

CASSIA: Echt waar? Onze vaartuigen doen dat in tien uur.

MITCH: Werkelijk?

JEFF: Tien uur?

DOKTER: Ongelofelijk!

JIMMY: Nee!

CASSIA: Wat nog het meeste tijd kost zijn de versnelling direct na het opstijgen en de afremming vlak voor de landing nadat we de tijdsbarrière zijn gepasseerd.

DOKTER: Jullie reizen door de tijd?

CASSIA: Alleen maar om door de ruimte te kunnen reizen. Ons doel is om de dichtsbijzijnde ster te naderen binnen één Tribosiaans mensenleven.

MITCH: Waarom?

CASSIA: Deze planeet zal nog hooguit voor twee of drieduizend jaar leefbaar zijn. We moeten dus een nieuwe wereld vinden die we kunnen koloniseren.

DOKTER: Maar moeten jullie door zo ver voor reizen? Is er dan geen andere planeet binnen jullie zonnestelsel waar jullie kunnen leven?

CASSIA: Nee. Jaren geleden dachten we dat die er mogelijk wel kon zijn. Maar iedere planeet in ons zonnestelsel -met uitzondering van Tribos- is een dode, kale wereld die bestaat uit massieve rotspartijen of uit bevroren, giftige gassen. Door de tijdsbarrière breken is onze enige hoop op overleving.

JEFF: Maar waarom dan een vaartuig naar Netfa sturen als het in jullie zonnestelsel ligt?

CASSIA: Het is het verste punt waar we een experimenteel vaartuig naar toe kunnen sturen, het daar laten landen en weer terug halen. Maar in plaats van ons vaartuig terug te halen, hebben we jullie hierheen gebracht.

JEFF: Wat is er dan met jullie vaartuig gebeurd?

CASSIA: Dat is nog steeds op Netfa. Het vorige vaartuig dat we stuurden is nooit teruggekeerd.

JEFF: Waren er mensen aan boord?

CASSIA: Oh nee, maar volgens de planning zou de volgende vlucht wel bemand zijn geweest. Wat zij moeten weten is hoe het mogelijk is, dat jullie vaartuig reageerde op ons terugkeerveld en dat van ons niet.

JEFF: Tja, ik zou willen dat ik je dat kon vertellen.

MITCH: Hee, kijk! Dat grote honingraatbouwsel daar beneden bij het meer!

CASSIA: Dat is Talia. Wat u daar ziet is het meteorenschild en de zonnefilters.

MITCH: Maar waarom die honingraatvorm?

CASSIA: Iedere sectie is hermetisch afgesloten van de volgende om te voorkomen dat er lucht ontsnapt, in geval er een beschadiging zou optreden. De luchtdruk in de stad is veel hoger dan er buiten. We zullen nu dalen en de hoofdluchtsluis binnen gaan. Ik zal u daarna naar uw vertrekken brengen. (GELUID VAN DALEND VAARTUIG)

JEFF: Als ik door het glas kijk kan ik de stad zien! Kijk!

DOKTER: Ik had een futuristische plaats verwacht, maar dit lijkt meer op een mediterrane stad uit lang vervlogen tijden!

JEFF: Ja en het is prachtig!

CASSIA: Daar geven wij de voorkeur aan.

JEFF: Maar met al uw wetenschappelijke kennis...

CASSIA: Dat heeft ons geleerd om een eenvoudig leven te waarderen.

TALIA CONTROLE: (FILTER) Hallo vaartuig nummer 3, u dient te wachten. Alle luchtsluizen zijn bezet.

CASSIA: Instructies ontvangen en begrepen. Het zal niet langer dan een minuut of twee duren. Heel veel mensen verlaten de stad rond deze tijd.

DOKTER: Uw eigen beschaving is zo ontwikkeld en georganiseerd, daarom vroeg ik me af hoe het komt dat de Sauterianen zo.... tja, primitief lijken?

CASSIA: Al generaties lang heeft Talia zich geconcentreerd op het kweken van een perfect ras. Het werd mensen met een lichamelijke of geestelijke handicap niet toegestaan om zich voort te planten. Ons ras werd verbeterd naarmate alle handicaps eruit gekweekt werden. Het resultaat is de meest perfecte groep mensen die ooit op deze planeet heeft gewoond.

DOKTER: En terwijl u perfectie bereikt heeft, komt u er achter dat de planneet stervende is en dat uw dagen geteld zijn.

CASSIA: We zullen er in slagen om ergens anders in het heelal een nieuwe kolonie te stichten. Ons ras zal blijven bestaan.

JIMMY: Maar hoe zit het met al die mensen die zich niet mogen voortplanten? De gehandicapten, wat is er met hen gebeurd?

CASSIA: De meesten hebben hun lot geaccepteerd en zijn goede burgers van Talia gebleven. Anderen kozen er voor om te vertrekken en hun eigen leven te leiden, wat betekent dat ze zich voortplanten waar en wanneer zij willen.

DOKTER: Zijn dat de Sauterianen?

CASSIA: Ja, een ras van verstotelingen. Aanvankelijk waren het er maar een paar honderd, maar nu is hun aantal al vele malen groter dan de Talianen. Ze beseffen niet dat de eerste basisregel voor geluk binnen een gemeenschap met beperkte levensbronnen, gereguleerde geboortebeperving is.

MITCH: Ondanks hun grote aantal zie je ze toch maar weinig.

CASSIA: Ze houden zich overdag schuil in hun ondergrondse woningen. Ze zijn er aan gewend geraakt om in de kou te leven en zijn nachtwezens geworden.

TALIA CONTROLE: Hallo vaartuig 3, u kunt luchtsluis ingang 3 binnen gaan. De ruimtemannen moeten naar het centrale plein worden gebracht waar zij ondervraagd zullen worden.

CASSIA: Boodschap begrepen. We gaan de luchtsluis binnen.

(MUZIEK TIJDENS VOORDRACHT UIT DAGBOEK DOKTER)

DOKTER: We gingen de stad binnen en daalden onmiddellijk af naar een enorme parkeerplaats voor vliegende schotels. Toen we uit het vaartuig kwamen, werden we weggebracht op een lopende band. Voorwaarts en omhoog richting de begane grond en vervolgens langs wegen, geflankeerd door muren van zo'n drie meter hoog. De straten lagen in een rasterpatroon. Lopende banden vervoerden voetgangers naar alle delen van de stad, maar de meesten gingen richting de hoofdwegen. Smalle straten vormden een scheidingslijn tussen twee blokken gebouwen.

In de muren van deze smalle wegen waren luchtdichte deuren gemaakt, die toegang gaven tot gebouwen in een stijl die sterk deed denken aan die van een oude Romeinse stadswoning. Met een grote ingang en een patio die tevens dienst deed als tuin. Op het punt waar de straat uitkwam op een groot plein, stapten we van de lopende band en gingen een groot gebouw binnen. Binnen, in een soort van grote conferentiezaal of raadszaal, ontmoetten wij een man die er net zo knap en jong uitzag als Cassia. Hij ondervroeg ons urenlang, zo leek het, over wie we waren, waar we vandaan kwamen en waar we naar op weg waren vóór het terugkeercentrum ons onderschepte en ons op een nogal gewelddadige wijze naar Tribos bracht. We legden keer op keer uit hoe we onze baan rond Mars verlieten, plotseling een duizelingwekkende vaart kregen en deze onbekende planeet naderden. We geloofden dat we nog steeds in ons eigen zonnestelsel waren, maar waar precies was een groot raadsel. Mijn suggestie dat we op de een of andere wijze vooruit of terug in de tijd waren gereisd, werd niet serieus genomen.

ONDERVRAGER: Nee nee nee nee ... Onze vaartuigen gebruiken tijd alleen maar om door de ruimte te kunnen reizen en met een zijwaartse beweging. Niet voorwaarts of terugwaarts. Wij reizen niet in de tijd! U moet hier naartoe gereisd zijn vanuit de omgeving van Netfa. Dat is de reden waarom de sterrenbeelden u zo bekend voorkomen, maar een vervormd beeld hebben. Netfa moet de planeet zijn die u aarde noemt. Vertelt u me nou nog eens precies wat er gebeurde toen u en uw bemanning in de Pionier

(FADE-OUT OP STEM)

DOKTER: (MUZIEK TIJDENS VOORDRACHT UIT DAGBOEK DOKTER).

Hij gedroeg zich beleefd tegenover ons, maar putte ons uit met zijn onophoudelijke vragen. De verschijning van ons vaartuig op een plaats die zij niet verwacht hadden, kwam bij de Tribosiaanse wetenschappers over als een grote schok. Ze hadden duidelijk geen idee wat ze moesten vinden van ons die uiterlijk zo veel op hen leken. Reeds lang voor het gesprek voorbij was, voelden we ons uitgeput. Echter, noch Cassia, noch onze ondervrager gaven enige blijk van vermoeidheid. Uiteindelijk was het voorbij en kreeg Cassia toestemming om ons het huis te laten zien waar we gedurende het komende Tribosiaanse jaar of langer zouden verblijven.

(GELUID ELECTRONISCHE DEUR OPEN)(AKOESTISCHE RONDLEIDING)

CASSIA: Hier zijn uw vertrekken.

JEFF: Aaaahh, de bedden zien er comfortabel uit. Ik ben uitgeput.

MITCH: Ja, ik ook. Hoe lang heeft die kerel ons ondervraagd?

CASSIA: (DEUR DICHT). Bijna drie uur.

DOKTER: Huh? Zo kort maar? Het voelde eerder als drie dagen.

JIMMY: Minstens!

CASSIA: Nou, u kunt nu uitrusten. Ik zal u eerst rondleiden. (GELUID DEUR). Hier vindt u de patio voor vrijetijdsbesteding en als u dat wil kunt u er in de zon zitten.

JIMMY: Kunnen we echt in de zon zitten?

CASSIA: Ja, dat kan. Het beschermingsschild om het glas houdt alle schadelijke straling tegen. De andere deur leidt naar uw slaapkamers. Maar dat had u al gezien hè? Ze zijn allemaal hetzelfde. De schakelaars zitten hier. De lampen, garderobe (DEUR OPEN). Badkamer (DEUR OPEN)

DOKTER: Interessant.

JIMMY: Is dat de douche?

CASSIA: Ja. Kijk....(GELUID DOUCHE)

MITCH: Dat lijkt niet echt op een douche, meer op een dun straaltje water!

CASSIA: Oh, maar het is geen water. Water gebruiken om je te wassen is tegen de wet! Het is reinigende olie.

JEFF: Heeft u zo'n tekort aan water?

CASSIA: Niet voor direct gebruik, maar we moeten honderd jaar vooruit denken. Onze watervoorraden verdampen erg snel.

JIMMY: Die olie ruikt goed!

CASSIA: Ik laat u alleen zodat u zich kunt opfrissen.

JEFF: Moment.

CASSIA: Ja?

JEFF: Ik wil graag met u mee.

CASSIA: Ik kom gauw weer terug.

JEFF: Alleen maar tot aan de deur.

CASSIA: Nou, vooruit dan.

DOKTER: (LOOPT WEG) Nou, ik ga naar mijn kamer en probeer wat te slapen. Ik weet niet waarom, maar ik voel me zo moe!

MITCH: (LOOPT OOK WEG) Ja, ik ook dok. Ik zie je over een paar uur. (MUZIEK)

MITCH: Hee, Jimmy, word wakker.

JIMMY: Hmmmm.....hoe laat is het?

MITCH: Tijd om op te staan! Cassia wacht op ons om ons naar de raadsman voor ruimtevaart te brengen.

JIMMY: En waar is dat kostuum goed voor?

MITCH: Hahaha, dat is het kledingvoorschrift. Die van jou hangt in de garderobe. Het zit heel comfortabel.

JIMMY: Ik kom zodra ik gedoucht heb.
MITCH: Dan schiet op. Cassia staat te wachten.
JIMMY: Hmmm, wat was ook alweer de badkamerknop.
MITCH: (BEETJE VERDERAF) De tweede van rechts.
VIDEOFOON: (FILTER) Videofoon service.
JIMMY: Lieve hemel! Wie ben jij?
VIDEOFOON: Videofoon. U belde.
JIMMY: Uuhhh....ja ik dacht dat ik op de badkamerknop gedrukt had.
VIDEOFOON: Knop nummer twee.
JIMMY: Ah, bedankt... Waar is hij nou?
VIDEOFOON: Videofoon service. Was er nog iets?
JIMMY: Uhhh, uhhhh....welke knop is voor de garderobe?
VIDEOFOON: Vier.
JIMMY: Uhm, twee, drie. (GELUID DEUR). Kijk....Moet ik dat allemaal aantrekken?
VIDEOFOON: Bent u van plan om buiten de stad te gaan?
JIMMY: Nou, dat denk ik niet.
VIDEOFOON: Draag tuniek, gordel, tas en sandalen. Vergeet de polsradio niet.
JIMMY: Hahaha, is dat wat het is! Ik dacht dat het een horloge was.
VIDEOFOON: Anders nog iets?
JIMMY: Nee, dank u wel.
VIDEOFOON: Een prettige dag.
JIMMY: Bedankt!
MITCH: (VAN VERAFF) Kom je nou Jimmy?
JIMMY: Ik ben zo bij je Mitch, zodra ik gedoucht heb.
MITCH: Schiet nou eens op! We zijn allemaal op jou aan het wachten. (MUZIEK)

CASSIA: (ALLE STEMMEN MET AKOESTIEK VAN COLLEGEZAAL) Gaat u zitten met uw gezicht naar het platform. De raadsman zal elk moment arriveren.
MITCH: Wat is dit hier voor een plaats? Een soort collegezaal?
CASSIA: Soms, maar ook een raadszaal, een theater, alles waarvoor het nodig kan zijn.

OOK BEGIN DEEL 3

RAADSMAN: (LICHTE GALM, KLINKT UIT LUIDSPREKER) Goedendag heren en welkom in Talia.
JIMMY: Wel verdraaid! Waar komt die vent opeens vandaan?
CASSIA: Stil nu Jimmy! Toon eens wat meer respect.
JIMMY: Maar hij was er een seconde geleden nog niet!
RAADSMAN: Wij verontschuldigen ons voor het ongemak dat wij veroorzaakt hebben. Wij hadden verwacht dat ons eigen vaartuig zou arriveren, niet dat van jullie. Het staat nog steeds op Netfa. Heeft u dat gezien?
JEFF: Wij zijn nog nog nooit op Netfa geweest.
RAADSAN: Hoe kunt u dan in ons terugkeerveld geraakt zijn?
JEFF: Ik zou wensen dat ik dat wist. Nadat we van Mars waren gestart, bleven we maar versnellen.
RAADSMAN: Dat klopt.
JEFF: En daarna hebben wij allemaal ons bewustzijn verloren.

JIMMY: Pffff, spreek me d'r niet van....

JEFF: Het eerstvolgende wat we daarna weten, is dat we op korte afstand van deze planeet waren beland.

RAADSMAN: De versnelling werd veroorzaakt door onze terugkeerprocedure. Door een ongelofelijk toeval bent u op precies hetzelfde moment opgestegen waarop wij het terugkeerveld activeerden. U bereikte bijna de lichtsnelheid, brak door de tijdsbarrière, verliet uw eigen planeet en verscheen bij die van ons.

JEFF: Ja ja.

MITCH: Hmmm.

DOKTER: Kijk.

JIMMY: Op die manier.

RAADSMAN: Het vaartuig dat wij verwachtten, is nog steeds op Netfa. Maar uw vaartuig reageerde perfect op onze pogingen. We proberen te achterhalen waarom.

JEFF: Dat zouden wij ook graag willen weten.

MITCH: Ja.

JIMMY: Precies.

DOKTER: Inderdaad ja.

RAADSMAN: Wij willen dat u de Pionier weer in precies dezelfde toestand brengt waarin het verkeerde toen jullie uhm.... Mars verlieten en richting de aarde koersten.

JEFF: De Pionier in dezelfde toestand brengen? Wij?

MITCH: Dat zal niet zo gemakkelijk gaan.

RAADSMAN: U zult alle technische assistentie krijgen die u nodig heeft.

JEFF: Ja...

MITCH: Het vaartuig staat niet eens op de juiste manier omhoog.

RAADSMAN: Een kwestie van handkracht.

JEFF: Maar stel, we brengen de Pionier weer in de juiste staat, wat hebben wij daaraan?

RAADSMAN: Als het ons lukt om de informatie te verkrijgen die we zoeken, lukt het ons misschien om het proces dat u hierheen bracht weer om te keren en u weer terug te sturen.

JEFF: Hmm, tja in dat geval...

RAADSMAN: Het is werk dat u op het lijf geschreven is en dat u met plezier doet. Vanuit dat perspectief bekeken heeft u geluk gehad.

JEFF: Het.... is goed als je plezier hebt in je werk.

RAADSMAN: Het..... compenseert u middels een kleine beloning.

MITCH: Bent u dan van plan om ons te betalen?

RAADSMAN: Er is op Talia maar één persoon die voor niets werkt.

JEFF: Huh, wie is dat dan?

RAADSMAN: De president. De voldoening die het geeft om dit hoge ambt te bekleden, wordt geacht al voldoende te zijn. Aan de andere kant, geldt het standpunt dat niemand mag werken zonder beloning, maar dat omgekeerd ook niemand een beloning mag krijgen zonder er voor te werken.

JIMMY: En hoe zit het dan met de zieken?

RAADSMAN: Er zijn geen zieken.

JIMMY: En oude mensen dan?

RAADSMAN: Er zijn geen oude mensen.

DOKTER: Wat is het best betaalde werk?

RAADSMAN: Het vuilste en minst comfortabele werk. Werk in de recyclinginstallaties. De

riolen of de hydrocultuur boerderijen. Al het werk dat zich ondergronds afspeelt.

DOKTER: En de hoogte van het inkomen?

RAADSMAN: Werk wordt uitbetaald in energie-units. Hoe harder je werkt, hoe hoger je credits. Deze units kunnen vervolgens weer worden ingewisseld voor materiële producten. Drie maanden ondergrondse arbeid levert voldoende credits op om de rest van het jaar comfortabel van te kunnen leven. Na deze periode van zware arbeid, kan men prettigere werkzaamheden gaan doen tegen een lager inkomen.

JEFF: U verwacht van ons dat wij ons aanpassen aan dit gebruik.

RAADSMAN: Natuurlijk. Zolang u op Talia verblijft, zijn al haar wetten op u van toepassing en zult u uw leven en uw werk aan haar toewijden.

JEFF: En welke beloning kunnen wij verwachten voor ons werk aan de Pionier?

RAADSMAN: Zeer weinig ben ik bang. Zulk soort werk staat hooggeplaatst in de voldoeningscategorie en daarom wordt daar weinig materiële beloning tegenover gesteld.

JEFF: Maar we moeten wel betalen voor onze verblijfplaats, voedsel en dat soort zaken?

RAADSMAN: Ja.

JEFF: Dus we kunnen niet eens aan de Pionier beginnen voor we in ons levensonderhoud kunnen voorzien!

RAADSMAN: We willen dat u meteen aan het werk gaat.

JEFF: Maar...

RAADSMAN: Drie van u gaan aan het vaartuig werken. De vierde neemt een goed betaalde baan die de rest moet voorzien in hun levensonderhoud. U begint morgen.

EINDE DEEL 2

RAADSMAN: Het vervoer naar de werkplaats wordt verzorgd en u begint wanneer de dag aanbreekt. Breng u gids op de hoogte wanneer er problemen zijn. Zij is er om u te assisteren.

CASSIA: Ja.

RAADSMAN: Dank u heren en....succes met uw werk!

MITCH: Huh?

JIMMY: Hij is weg! Net zo snel als hij gekomen was.

CASSIA: Het gesprek is voorbij.

DOKTER: Hij zag er zo echt uit!

CASSIA: Wat we zagen was een projectie. Hij zelf bevindt zich in een ander deel van de stad. We moeten nu gaan. Ik zal u naar uw huis begeleiden. (MUZIEK)

JEFF: (GELUID OPENEN DEUR) Meende hij dat, toen hij zei dat we het werk onder elkaar moeten verdelen? (DEUR SLUITEN).

CASSIA: Ja zeker. Jullie zouden hier niet lang blijven als jullie alleen maar het werk zouden doen dat jullie leuk vinden. Één van jullie zal voldoende credits moeten verdienen voor jullie allemaal.

JIMMY: Ja zeg!! Kijken jullie allemaal niet zo naar mij! De radio moet ook gerepareerd worden!

DOKTER: Ja Jimmy, maar dat is het minst belangrijk en kan wachten.

JIMMY: Zo, dus terwijl jullie je amuseren kan ik in het riool gaan werken!

JEFF: Zodra wij voldoende zijn opgeschoten zodat jij aan de radio kan beginnen, zal een van ons je plaats innemen.

MITCH: Ja.

JIMMY: Ik....neem aan dat we moeten doen wat die kerel zegt?

CASSIA: Ja natuurlijk.

DOKTER: Ja.

JIMMY: Ik bedoel....we kunnen toch collectief weigeren?

CASSIA: Ja, maar dan moeten jullie Talia verlaten en krijgen jullie het verbod om welke Tribosiaanse stad dan ook nog binnen te gaan.

JIMMY: Kunnen we dan niet ergens anders naartoe?

CASSIA: Oh jawel, de planeet is groot, er is genoeg plaats.

DOKTER: Maar zeer onherbergzaam.

CASSIA: Zeer.

JEFF: En geen Cassia die voor ons zorgt.

CASSIA: Nee.

JEFF: We zouden dus hier moeten blijven. Beantwoordt dat al je vragen Jim?

JIMMY: Jaaa.....

JEFF: Mooi. Ga nu maar wat rusten, wij zullen een lekkere lunch voor je bereiden.

JIMMY: Nou, bedankt hoor.....

MITCH: (GELUID DEUR OPEN) Kop op Jimmy.

JIMMY: (Kwaad) Ja, jij hebt makkelijk praten hè? (DEUR DICHT). (In zichzelf pratend) Kop op zegt ie... nee....

VIDEOFOON: (FILTER) Videofoon service.

JIMMY: Kunt u een arbeidsbureau bellen?

VIDEOFOON: Wat voor soort werk zoekt u?

JIMMY: In ieder geval werk waarvoor je drie credits betaalt krijgt.

VIDEOFOON: U zult lang en hard moeten werken om drie credits te verdienen.

JIMMY: Oh nee...

VIDEOFOON: Voor het arbeidsbureau neemt u de rode route naar het plein voor wetenschappen. Vanaf daar neemt u de blauwe route naar het beroepenplein. Daar wordt u werk toegewezen.

JIMMY: Bedankt.

VIDEOFOON: En daar wordt u ook beschermende kleding gegeven.

JIMMY: Bedankt.

VIDEOFOON: Vergeet uw polsradio niet.

JIMMY: Zeg, ik zou ook wel graag jouw werk willen doen. Lijkt me niet verkeerd hoor.

VIDEOFOON: Niemand kan mijn baan krijgen. Ik besta niet.

JIMMY: Wat?

VIDEOFOON: Ik ben slechts een computer, geprogrammeerd om talloze vragen te beantwoorden.

JIMMY: Uhm... u bent geen.... echt mens?

VIDEOFOON: Een beeltenis op een scherm. Ik kan iedere vorm aannemen die u maar wenst.

JIMMY: Ok, verander in een aap.

VIDEOFOON: Wat is een aap? Ik ben niet geprogrammeerd om een aap te zijn.

JIMMY: Oh, nou een Sauteriaan dan. (PAUZE) Oh ja! Hahahaha, dat is erg goed! Hahahahaha.

VIDEOFOON: Wenst u verder nog iets?

JIMMY: Hahahahaha, nee dat was alles, dank je wel hahahaha.

VIDEOFOON: Een fijne dag!

JIMMY: Hahaha, u ook.

(MUZIEK TIJDENS VOORDRACHT UIT DAGBOEK DOKTER)

- DOKTER: En zo begonnen wij drieën aan het lange, slechts langzaam vorderende werk om de Pionier weer terug te brengen in de staat waarin deze verkeerde toen we opstegen. De vergaande wetenschappelijke ontwikkeling van de Tribosianen was bijna ongeloofwaardig. De elektronische instrumenten en hun manier van scannen en opsporen, lieten in een mum van tijd fouten en mankementen zien. Robotachtige machines deden het zware werk. Echter, ondanks al de intellectuele en fysieke hulp was het een langzaam en vermoeiend proces, omdat een Tribosiaanse dag zoveel langer was dan een aardse. De moeilijkste taak was het vinden van een geschikte brandstof om de motoren te starten. Zo'n chemische samenstelling was nog nooit eerder gefabriceerd op Tribos. Het kostte hun wetenschappers weken om alleen al onze weinig resterende brandstof te analyseren. Daarna moesten ze een manier vinden om het in voldoende hoeveelheden te fabriceren zodat de tanks van de Pionier gevuld konden worden. Meer dan zes Tribosiaanse maanden werken lagen voor ons. Intussen raakten wij dusdanig gewend aan het leven in Talia, dat het ons er zelfs wel beviel. Iets dat niet voor Jimmy gold...
- JIMMY: En terwijl jullie lekker in de zon plezier beleven aan jullie werk, zit ik diep onder de grond het meest verschrikkelijke werk te doen dat ik ooit in mijn leven gedaan heb!
- JEFF: Wat moet je dan doen dat zo vervelend is?
- JIMMY: Nou....de duisternis bijvoorbeeld. Die Talianen schijnen niet dezelfde hoeveelheid licht nodig te hebben als wij. En dan is er die stank!
- JEFF: Waarvan dan?
- JIMMY: Van de recyclinginstallatie! Je hebt er geen idee van! Alles moet er gerecycled worden. Alles wat weggegooid wordt: restmaterialen, aarde, water. Je kunt het zo gek niet bedenken.
- MITCH: Ik zou denken dat de wetenschappelijke interesse in dat werk de onaangename kanten ervan zouden compenseren.
- JIMMY: Niet dus.
- VIDEOFOON: (FILTER) Het vervoer naar de werkplaats van de pionier staat klaar in dok twee.
- DOKTER: Tja....
- VIDEOFOON: Neemt u plaats in het vaartuig.
- JEFF: We moeten gaan. Probeer niet al te pessimistisch te zijn Jim.
- JIMMY: Ik zal het proberen.
- DOKTER: We zien je vanavond weer Jimmy. En val niet in slaap tijdens het werk!
- JIMMY: Daar kan ik niets aan doen. Na vier of vijf uur ben ik zó moe dat ik wat moet slapen, anders val ik ter plekke neer waar ik sta.
- MITCH: Vinden ze dat niet erg?
- JIMMY: Nee, niet als ik achterblijf en de verloren uren weer inhaal.
- DOKTER: Oh, daarom ben je altijd pas zo laat terug.
- JIMMY: Juist ja, daarom en om mezelf naderhand weer schoon te krijgen.
- VIDEOFOON: Het vervoer naar de werkplaats voor de Pionier staat op het punt om te vertrekken. Neemt u alstublieft uw plaatsen in.
- JEFF: Kom we gaan voor ze ons achterlaten. (WEGLOPEND)
- JIMMY: (GELUID DEUR OPEN) Zeg, maar worden jullie dan nooit moe?
- MITCH: Natuurlijk wel Jimmy. Vooral in de namiddag. (WEGLOPEND)

JIMMY: En wat doen jullie daar dan aan?

MITCH: We gaan lekker liggen in de lanceerstoele en gaan wat slapen.

JIMMY: Och, bekijk het toch! (DEUR DICHT)

VIDEOFOON: Tijd om te gaan werken.

JIMMY: Ja, ik weet het.

JIMMY/VIDEOFOON: (Tegelijk) Vergeet uw beschermende kleding niet!

VIDEOFOON: Apparatuur en uw polsradio.

JIMMY: (Half door voorgaande tekst van videofoon heen) Ik heb zin om die spullen in de plomp te gooien zodra ik daar beneden ben!

VIDEOFOON: Een vijandige houding wordt niet getolereerd.

JIMMY: Ik maak maar een geintje. (WEGLOPEND) (DEUR OPEN) Ik hou van mijn werk, werkelijk waar. Heerlijk gewoon.....(DEUR DICHT)

VIDEOFOON: Dat is de juiste instelling. Een prettige dag!
(MUZIEK)

JIMMY: (GELUID TRANSPORTMIDDEL. STEM JIMMY MET GALM) Hè verdraaid wat een stank.

RECYCLINGDIENST: (FILTER) Hallo, recycling medewerker nummer 14.

JIMMY: Hè Wat is er?

RECYCLINGDIENST: Er is een blokkade bij sluis nummer vijf aan het eind van het gewelf waar u zich bevindt. Ga naar de sluis en ruim de blokkade op. Instructies over hoe u de werkzaamheden dient uit te voeren zijn bij de sluis aangegeven. Heeft u dat begrepen?

JIMMY: Ik heb het gehoord en begrepen.

RECYCLINGDIENST: Meldt u zich alstublieft weer wanneer de taak is volbracht.

JIMMY: Goed...
(GELUID TRANSPORTMIDDEL GAAT OVER IN STROMEND WATER BIJ SLUIS RIOOL. JIMMY LOOPT DOOR WATER)
Nummer vijf zei die. Oh, moet je nou toch zien! Dat kost me een week om die troep op te ruimen. Pffffff. Gelukkig zijn die laarzen waterdicht.
(Plus extra geploeg en zoeken)
(FADE-OUT) (MUZIEK)

JIMMY: (STROMEND WATER. STEM JIMMY MET GALM). Hallo recyclingafdeling, nummer veertien roept u.

RECYCLINGDIENST: (FILTER) Recyclingdienst.

JIMMY: Nou, ik heb er een goed uur over gedaan om de sluis schoon te maken en het meeste grove vuil is nu weg, maar het water stroomt nog steeds niet. Ik denk dat een van de pompen defect is.

RECYCLINGDIENST: Pomp nummer vijf is gelegen in hetzelfde gewelf, vrijwel recht tegenover de sluis.

JIMMY: Ja ik zie hem. Kan ik daar heen met een transportlijn?

RECYCLINGDIENST: Minstens tot aan de pomp. Brengt u alstublieft verslag uit over de conditie van de pomp.

JIMMY: Prima. Het is hier behoorlijk donker.

RECYCLINGDIENST: Gebruik uw lamp.

JIMMY: Natuurlijk... Ik was alleen maar tegen mezelf aan het praten. (GELUID TRANSPORTMIDDEL, FADE-OUT) (MUZIEK)

JIMMY: (GELUID TRANSPORTMIDDEL). Hèhè, eindelijk. Ehm, ik ben bij de pomp!

RECYCLINGDIENST: (ZEER ZWAK SIGNAAL) Brand er een rood lampje?

JIMMY: Ja.

RECYCLINGDIENST: Druk op de groene knop ernaast.

JIMMY: Wat zegt u? Ik hoor u amper.

RECYCLINGDIENST: De radio werkt niet goed in de diepst gelegen gewelven. Ik herhaal: druk op de groene knop naast het rode lampje.

JIMMY: Oh, juist ja. (GELUID OPSTARTENDE POMP)

RECYCLINGDIENST: Werkt het?

JIMMY: Ja, de pomp lijkt in orde te zijn, maar ik kan u amper horen. (GELUID UITVALLENDE POMP). Hè nee, hij is weer uitgevallen.

RECYCLINGDIENST: Dan is hij verstopt en zal gemaakt moeten worden. Er zal een monteur naar beneden komen. Wacht tot hij er is want het kan zijn dat hij hulp nodig heeft.

JIMMY: Hoe lang gaat het duren voor hij hier is?

RECYCLINGDIENST: Ongeveer een uur.

JIMMY: Hm, de ideale gelegenheid om even een tukkie te doen! Maar niet direct naast die geparfumeerde poel. Wat verderop in het gewelf, in een wat meer vriendelijkere omgeving. (GELUID TRANSPORTMIDDEL). Zo, dat is ver genoeg. Ik verdwaal als ik niet voorzichtig ben. Zo, hè....dat lijkt me een prima plek. Hèhè (gaapt), dat is beter..... (Zwaarder ademen gedurende enige tijd).

SAUTERIAAN: Asch allee.

JIMMY: (Schrikt) Huh!?!? Wie is dat?

SAUTERIAAN: Pususto!

SAUTERIANEN: (Meer stemmen door elkaar heen inclusief die van Jimmy).

JIMMY: (Paniekerig gillend) Mijn lamp! Waar is mijn lamp! Het is donker hier! Wat doen jullie?? Help! Nummer 14 roept recyclingdienst! Helllp!!!

SAUTERIAAN: Wahu! Bosch kazra darazban, bos do vikter!

JIMMY: (Angstig) Ooh verdraaid, er hangt een hele meute boven me! Ik zal vermoórd worden!!

SAUTERIAAN: Hallo!

JIMMY: Spreekt u mijn taal?

SAUTERIAAN: Nee, ik heb een vertaler. Een van de weinigen die de Sauterianen bezitten.

JIMMY: Wie bent u?

SAUTERIAAN: U hoeft niet bang te zijn. We willen alleen maar met u praten. Uitzoeken wie u bent, waar u vandaan komt, wat u hier doet.

JIMMY: Ehm, uhh, ik was aan het proberen om een sluispomp te ontstoppen in de recyclinginstallatie.

SAUTERIAAN: Oh, dat weten we. Wij vernielden die pomp.

JIMMY: Jullie?

SAUTERIAAN: Wij wisten dat jij zou komen om hem te inspecteren.

JIMMY: Dus jullie waren op mij aan het wachten?

SAUTERIAAN: Al enige tijd. We hielden je in de gaten vanuit de schaduw. We kunnen veel beter in het donker zien dan jullie.

JIMMY: En jullie hebben met opzet die pomp vernield?

SAUTERIAAN: Een goede manier om je in een laag gelegen smal gewelf te krijgen waar de radio-ontvangst slecht is. Ze zullen niet verwachten iets van je te horen, omdat jij geduldig aan het wachten bent er een monteur arriveert.

JIMMY: (Nog bang) Oooh....

SAUTERIAAN: De nacht dat jullie arriveerden, hebben we jullie een bezoekje gebracht.

JIMMY: Oh! Dus dat waren jullie die stenen naar ons gooiden.

SAUTERIAAN: Dat waren de jongeren die hun minachting voor Talianen wilden tonen. Ze worden soms zo kwaad dat het moeilijk is om ze onder controle te houden. Maar ze zouden u nooit hebben aangevallen als ze hadden geweten wie u was.

JIMMY: Hoe hebben jullie ontdekt dat wij geen Talianen zijn?

SAUTERIAAN: Dat wisten we meteen al toen we u voor het eerst zagen. Beneden in de recyclinggewelven, zodra we zagen hoe lelijk u bent.

JIMMY: Lelijk?

SAUTERIAAN: Talianen zijn te mooi zijn om waar te zijn door al die inteelt, medicatie en gefilterd zonlicht. Dat houdt hen jong en mooi. We zagen meteen dat u meer bent zoals wij. Een beetje stijf, maar vriendelijk, liefdevol en....

JIMMY: Menselijk?

SAUTERIAAN: Wat?

JIMMY: Ehm, Sauteriaans.

SAUTERIAAN: Haha, precies! U zou er goed aan doen bij ons te blijven in plaats van bij de Talianen.

JIMMY: Nee nee nee, ehm...dat zou ik niet kunnen doen. Jeff, Mitch en de dokter rekenen op me om ons geld te verdienen.

SAUTERIAAN: Anders gooien ze u toch buiten om uiteindelijk te sterven.

JIMMY: Denkt u dat?

SAUTERIAAN: Ik weet dat. Al deze mensen hier zijn afgewezen door de Talianen of stammen af van zulke mensen. Sommige voor de kleinste vergrijpen.

JIMMY: Zoals?

SAUTERIAAN: Weigeren om je aan te passen, zoals ik.

JIMMY: Wat hebt u dan gedaan?

SAUTERIAAN: Ik was werkzaam bij de archeologische opgravingen in de noordelijke bergstreken, maar ... ik stond de vrouw waar ik van hield toe om een kind van mij te baren.

JIMMY: En daarvoor gooiden ze je buiten?

SAUTERIAAN: Niemand mag kinderen baren zonder toestemming.

JIMMY: Waar zijn je vrouw en kinderen nu?

SAUTERIAAN: (Zucht) Ik heb nooit gehoord wat er met mijn vrouw gebeurd is. Mijn kind is grootgebracht als een Taliaan en is een echte, voor zover ik weet. Ik heb haar sinds de dag dat ze geboren is nooit gezien. Maar vertel ons over u! Waar u vandaan komt! Hoe uw wereld eruit ziet! Hoe u hier gekomen bent!

(FADE-OUT) (MUZIEK)

JIMMY: Dus ik werk hier in de recyclinginstallatie, terwijl Jeff en de anderen de Pionier gereed maken. We hopen dat de Talianen hun terugkeerprocedure kunnen omkeren en ons terug naar huis kunnen sturen.

SAUTERIAAN: Wees voorzichtig. Als u niet meer nuttig voor hen bent, kunt u in een hele andere situatie terecht komen.

JIMMY: Maar ze hebben het beloofd.

SAUTERIAAN: Beloftes betekenen bij Talianen niet veel. De behoefte aan wetenschap en de staat zijn belangrijker dan wat dan ook.

JIMMY: Maar misschien kunnen ze het niet doen.

SAUTERIAAN: Zeer zeker wel. Ze zijn er zeker van dat zodra het hun lukt om de tijdsreiscontrolers weer aan de gang te krijgen, de Pionier weer door de tijdsbarrière zal gaan en terugkeert naar waar hij vandaan komt. Samen met iedereen die aan boord is.

JIMMY: Weer naar Mars dus.

SAUTERIAAN: Nee, zij denken dat jullie van Netfa komen.

JIMMY: Maar nee, Mars! Wel, nou ja beter gezegd van een positie gelegen tussen Mars en de aarde. We reisden van de een naar de ander.

SAUTERIAAN: Nou, als het experiment lukt en jullie schip ging destijds inderdaad naar Mars, dan zal het verloren zijn. Tenminste als het aan Tribos ligt.

JIMMY: Juist ja....

SAUTERIAAN: Dus mijn advies is: zorg dat u aan boord bent als de Pionier vertrekt. U krijgt maar één kans.

JIMMY: Zeg maar hoe weet u dat allemaal?

SAUTERIAAN: Niet alle Talianen zijn hetzelfde. Sommigen hebben nog gevoelens van mededogen voor hun medemens. Soms bezoeken ze ons en brengen nieuws. Informatie over de nieuwste Tribosiaanse wetenschappelijke ontwikkelingen. Soms smokkelen ze spullen mee die het leven hier onder de grond comfortabeler maken of die ons 's nachts warm houden als we aan de oppervlakte zijn.

JIMMY: Tjongejonge, dat is een riskante onderneming; spullen smokkelen.

SAUTERIAAN: We hebben niets te maken met hun grotere projecten, maar we krijgen wel kopieën van de rapporten en van de archeologische opgravingen die in het noorden van Talia plaatsvinden.

JIMMY: Waarom willen jullie dat weten?

SAUTERIAAN: Historische opgravingen zijn onze specialiteit. Dat is ook niet zo vreemd, aangezien we hier beneden tussen de spullen leven die de Talianen jaren lang in grond gestopt hebben.

JIMMY: Tja, zo kun je het ook bekijken. Leer je veel van die opgravingen?

SAUTERIAAN: Onder andere, waarom deze planeet haar atmosfeer aan het verliezen is en steeds sneller aan het veranderen is in een grote woestijn.

JIMMY: Aah?

SAUTERIAAN: Het was de schuld van onze gezamenlijke voorouders. Die van ons, de Talianen.....en die van u!

JIMMY: De mijne?

SAUTERIAAN: Om precies te zijn: uw nakomelingen. Maar gezien vanuit deze tijd zijn het onze voorouders.

JIMMY: Dat begrijp ik niet helemaal.

SAUTERIAAN: De Catastrofe.

JIMMY: Welke Catastrofe?

SAUTERIAAN: Die deze planeet in een dag bijna verwoest heeft en die er de oorzaak van is ze nu snel haar einde tegemoet gaat.

JIMMY: Ik weet niet waar je het over hebt.

RECYCLINGDIENST: (GEFILTERD, ZWAK SIGNAAL). Hallo recyclingmedewerker nummer 14.

JIMMY: Ze roepen me.

SAUTERIAAN: Jij en je vrienden van de Pionier kunnen de koers van de tijd veranderen!

JIMMY: Wat?

RECYCLINGDIENST: Hallo nummer 14, antwoord alstublieft.

SAUTERIAAN: Áls u thuis komt...

JIMMY: Nou?

SAUTERIAAN: Voorkom de Catastrofe!

JIMMY: Hoe! En... en... hoe weet u dat we weer thuis zullen komen!

SAUTERIAAN: Als de Pionier opstijgt, zorg dan dat u aan boord bent.

JIMMY: Wanneer?

SAUTERIAAN: Wij zorgen er voor dat u tijdig geïnformeerd wordt.

RECYCLINGDIENST: Hallo medewerker nummer 14.

SAUTERIAAN: (KLINKT STEEDS VERDER WEG, MEER GALM) Wij wensen u het beste toe! Op de dag dat u vertrekt zullen wij er zijn om u succes te wensen. Vergeet niet: één moedige actie van u zou de wereld kunnen redden!

RECYCLINGDIENST: Medewerker nummer 14, waarom antwoordt u niet?

JIMMY: Hallo.... ik hoor u.

RECYCLINGDIENST: Waar bent u geweest. Wij roepen u al enige tijd op.

JIMMY: Sorry.... ik moet in slaap gevallen zijn..... En ik ben mijn lamp kwijt. Het is hier aardedonker.

RECYCLINGDIENST: Het spijt ons dat we u zo lang hebben laten wachten op de monteur. Hij is nu onderweg en zal over een paar minuten bij u zijn.

JIMMY: Oh, God zij dank. Het is hier echt griezelig. Ik denk dat ik gedroomd heb!

DOKTER: (MUZIEK TIJDENS VOORDRACHT UIT DAGBOEK DOKTER)

De Talianen waren knappe, welgemanierde, zachtaardige en jong uitziende mensen. Maar tegenover ons gedroegen ze zich op een merkw aardige manier koel. Ze hebben eigenlijk nooit echt onze aanwezigheid geaccepteerd, ook al was onze houding warm en vriendelijk. Echter, niet iedereen gedroeg zich zo koel. Dat bleek toen op een avond, in de schaduwrijke patio van ons Romeins ogende huis, Jeff ons begroette met een wel heel opmerkelijke aankondiging...

JEFF: Ik ga weg uit dit huis en neem mijn intrek in een ander.

JIMMY: Heb ik soms iets verkeerd gezegd?

JEFF: Ik... ga bij Cassia wonen.

JIMMY: Wat?

DOKTER: Hè?

CASSIA: Ja.

DOKTER: Gaan jullie soms ook trouwen?

CASSIA: We hebben besloten om samen te gaan wonen.

DOKTER: Is dat legaal?

CASSIA: Het is niet illegaal. Hoewel intieme relaties met vreemdelingen niet aangemoedigd wordt.

DOKTER: Hebben jullie de intentie om een gezin te stichten?

JEFF: Tja...

CASSIA: Dat zal niet worden toegestaan.

JEFF: Waarom niet?

CASSIA: Je zou nooit de medische vaderschapstest doorstaan.

JEFF: Ik?

CASSIA: Je zou zelfs niet eens de medische test doorstaan om een Taliaan te worden. Niemand van jullie trouwens. Ze zouden jullie als oud beschouwen voor jullie tijd. Onvolmaakte, niet wenselijke toevoegingen aan een perfect ras.

MITCH: Dank je wel!

JIMMY: Nou ja zeg!

DOKTER: Mooi is dat... Maar... jij bent verliefd op Jeff?

CASSIA: Ehm... ja...

DOKTER: Ik kan zijn goede gezondheid garanderen.

CASSIA: Maar kinderen zijn uitgesloten. De wet staat dat niet toe.

JEFF: Hoe zouden ze je kunnen tegenhouden?

CASIA: Mijn licentie om me te mogen voortplanten zou worden ingetrokken. Misschien wel voor altijd! De straf, die op het ongeoorloofd produceren van kinderen staat, is streng.

JEFF: Kunnen Taliaanse vrouwen ooit kinderen voortbrengen die puur uit liefde geboren worden?

CASSIA: Incidenteel. Maar de staat stimuleert vooral zwangerschappen op basis van geregleerde spermabanken.

JIMMY: Om kinderen te produceren met onbekende vaders?

CASSIA: De staat is de ouder en ontfermt zich over het kind zodra het is geboren.

MITCH: Waarom toch al die strikte regels? Houden Talianen soms niet van kinderen?

CASSIA: Dat is het niet. Het is vanwege de populatieregulering. De planeet kan maar een beperkte hoeveelheid mensen herbergen.

DOKTER: Maar ondanks alle regels en geboorteregulering, ben jij van plan om met Jeff te gaan samenwonen.

CASSIA: Ik hou van hem.

DOKTER: Zou je het feit dat je van iemand houdt willen typeren als iets typisch Taliaans?

CASSIA: Nee. Dat is meer iets voor de Sauterianen. Alleen een Sauteriaan zou dom genoeg zijn om zijn hart te volgen, in plaats van zijn verstand.

DOKTER: Nou, veel succes Cassia. En jij ook Jeff. Ik hoop dat jullie samen gelukkig zullen worden.

MITCH: Ja, dat hoop ik ook.

JIMMY: Vanzelfsprekend. (MUZIEK)

CASSIA: (CLOSE) Jeff?

JEFF: (CLOSE) Hm hm?

CASSIA: Ik wil dat je dit bij je houdt. Draag het voor mij.

JEFF: Wat, een vertaler?

CASSIA: Nee, gewoon iets om om je hals te dragen.

JEFF: Oh, een halsketting?

CASSIA: Een ornament.

JEFF: Je ziet Talianen nooit zoiets dragen.

CASSIA: Nee, het was van mijn vader. Het was speciaal voor hem ontworpen door zijn vrienden van de archeologische dienst.

JEFF: Het lijkt wel Grieks of Romeins. Heel oud. Is het echt?

CASSIA: Het is een replica van een vondst, door mijn vader gevonden in de noordelijke bergstreek. Men denkt dat het gemaakt is door mensen van een ontwikkelde beschaving die meer dan een miljoen jaar geleden op Tribos leefde. Mijn vader liet het aan mij na. Ik geef het nu aan jou.

JEFF: Ik zal het nooit af doen.

CASSIA: Dank je.

JEFF: Lieverd...

CASSIA: Er is iets waarvan ik vind dat je het moet weten.

JEFF: Hm hm.

CASSIA: Weet je.... hoe oud ik ben?

JEFF: Nee, maar ik zou zo schatten..... 17?

CASSIA: 38.

JEFF: Hahaha.

CASSIA: Ik meen het!

JEFF: Aardse jaren of Tribosiaanse?

CASSIA: Tribosiaanse natuurlijk.

JEFF: Hahaha, je houdt me voor de gek.

CASSIA: Nee.

JEFF: Als het waar is wat je zegt...

CASSIA: Het ís waar.

JEFF: Volgens aardse begrippen zou je dan geen 38 zijn, maar eerder 54!

CASSIA: Dat is dan maar zo.

JEFF: Maar je ziet er zo jong uit! Mooi en fris!

CASSIA: Zoals alle Talianen. En we blijven er zo uitzien tot de dag dat we sterven, wat gewoonlijk zo rond ons honderdste levensjaar is. In Tribosiaanse jaren.

JEFF: Hoe doen jullie dat?

CASSIA: Speciale diëten, medicatie in het drinkwater en gefilterd zonlicht om de huid zacht en strak te houden. We merken niet meer dat we het toegediend krijgen, maar het effect is duidelijk zichtbaar.

JEFF: En hoe zit het met mij, de dokter, Mitch en Jimmy?

CASSIA: Oh, jullie ontvangen dezelfde dosis als de rest van ons. Jullie zullen er niet jonger uit gaan zien, maar zeer zeker ook niet ouder. Niet zolang jullie bij ons blijven.

JEFF: Ik voel me jonger dan ik me ooit in mijn leven heb gevoeld!

CASSIA: Hmm.

JEFF: Ik weet dat zo lang ik jou zal kennen, ik geen dag ouder zal worden. Nog geen minuut.

CASSIA: Dan laat niets tussen ons in komen.

JEFF: Is dat dan waarschijnlijk?

CASSIA: Ik was een liefdeskind, illegaal geboren uit ouders die tegen de regels van de wet een kind produceerden.

JEFF: Wat is er met hen gebeurd?

CASSIA: Ik ben op de dag van mijn geboorte bij mijn ouders weggehaald en zij werden verbannen.

JEFF: Waar zijn nu nu?

CASSIA: Dood, voor zover ik weet. Of ze leven bij de Sauterianen. Het enige dat mij nog aan hun bestaan herinnert, is de halsketting die ik je net gegeven heb.

JEFF: En ik zal hem altijd dragen.

CASSIA: Hmm.

JEFF: Schat, niets zal ons scheiden. Geloof me.

CASSIA: Dat hoop ik...

(MUZIEK)

CASSIA: Ga zitten. De raadsman zal zo verschijnen.

RAADSMAN: (LICHT GALM, KLINKT UIT LUIDSPREKER). Goedendag.

JIMMY: Hè verdraaid zeg! Ik zou willen dat die vent niet steeds zo vanuit het niets opduikt!

CASSIA: Stil Jimmy!

RAADSMAN: Ik heb u ontboden om u te bedanken voor uw werk aan het vaartuig de Pionier. Het is onderzocht en bevindt zich in een perfecte, zij het ietwat primitieve staat. Dat er zoveel ruimte in beslag wordt genomen alleen maar om brandstof te vervoeren, verbaast ons. Dat men het product van een planeet moet verwoesten om brandstof te kunnen produceren, terwijl zonne-energie oneindig veel aanwezig is, verbaast ons nog veel meer. Maar, het vaartuig is in ieder geval klaar voor lancering.

MITCH: Huh?

RAADSMAN: We gaan het lanceren voor een experimentele vlucht en terugkeertest. Ondertussen bedank ik u namens Talia voor uw inspanningen.

JEFF: Een moment nog. U zei dat u uw terugkeerprocedure kan terugdraaien en de Pionier kan terugsturen naar waar hij vandaan komt.

RAADSMAN: Dat is juist.

JEFF: Staat u ons dan in ieder geval toe om aan boord te zijn terwijl u uw experiment uitvoert?

RAADSMAN: Er is besloten dat, gezien de samenstelling van uw bemanning en de onzekerheid of alle onderdelen wel naar behoren zullen functioneren, deze eerste experimentele vlucht onbemand zal worden uitgevoerd.

JEFF: Oh, ja maar...

RAADSMAN: Er is ook besloten dat, wanneer het werk aan de Pionier volbracht is, u niet langer in de stad mag blijven, omdat u lichamelijk niet aan de standaard voldoet om Taliaan te worden.

CASSIA: Oh nee!

JEFF: Maar... waar moeten we dán heen?

RAADSMAN: Gezien het feit dat u onze staat een dienst heeft bewezen, hebben wij u een woning toegewezen in de regio Kempapaninee, aan de voet van het noordelijke gebergte. Daar zult u gaan werken aan de archeologische opgravingen.

MITCH: Wat?

RAADSMAN: Zolang uw werk aanhoudt, zult u voorzien blijven van een inkomen en andere benodigdheden. U wordt morgen naar Kempapaninee gebracht. Het werk zal door uw gids worden uitgelegd die, omdat zij een Taliaans burger is, toegestaan wordt om te komen en gaan wanneer zij dat wil.

JEFF: Hm.

RAADSMAN: De beslissing van de hoge raad is definitief en onherroepbaar. Goedendag.

JEFF: Ja, maar...

DOKTER: Hij is weg.

JEFF: Verbannen! Na al het werk dat we hebben gedaan.

DOKTER: Waar is Kempapaninee?

CASSIA: In het noorden, een woest gebied.

DOKTER: Ben je daar eerder geweest?

CASSIA: Ik heb daar twee jaar als archeologe gewerkt voor ik bij ruimteonderzoek ging. Wat ik mij van die plek herinner zijn korte, hete dagen en lange, bitter koude nachten.

MITCH: Nee maar.
JIMMY: Dat hebben wij dan weer...
JEFF: Wat ga je doen Cassia? Hier blijven?
CASSIA: Natuurlijk niet. Ik zal ontslag nemen bij de afdeling ruimtevaart en weer archeologe worden. Zoals de raadsman al zei ben ik nog steeds een burger van Talia. Ik kan komen en gaan wanneer ik wil.

EINDE DEEL 3

DEEL 4

DOKTER: (MUZIEK TIJDENS VOORDRACHT UIT DAGBOEK DOKTER)
We spendeerden zes lange Tribosiaanse maanden aan het herstellen van de Pionier tot deze weer volledig functioneerde. Het laatste wat we ervan gezien hebben, is dat hij rechtop stond in de woestijn op een nieuw lanceerplatform, lijkend op een kolossale, historische obelisk. De volgende dag, nadat we onze persoonlijke bezittingen verzameld hadden, werden we voorzien van extra warme kleding en naar de archeologische stad vervoerd aan de voet van het Kempapaninee gebergte. En daar werkten we dan aan het opgraven van het zeer schaarse historische verleden van Tribos. We werkten de hele dag door en waren net op tijd thuis voor de duisternis inviel en de bitterkoude nacht ons verslond. Gelukkig waren onze huizen comfortabel en warm. We gingen 's avonds niet naar buiten, hoewel dat in een enkel geval niet vermeden kon worden. Ik denk dat we op deze wijze wel een jaar of langer geleefd hebben, zonder onderbreking van onze dagelijkse routine. Tot aan een bepaalde koude nacht...

JIMMY: (DEUR OPEN) (GURE WIND). Jongens, wat een kou zeg!
DOKTER: Hallo Jimmy.
JIMMY: Is Jeff al terug? (DEUR DICHT)
DOKTER: Nee, allemaal nog niet.
JIMMY: Nou, dan mogen ze wel opschieten. De zon is al bijna onder en het is ijskoud. Nog nieuws van Cassia?
DOKTER: Nee, helemaal niets.
JIMMY: Ze is al twee dagen te laat. Denk je dat het wel goed met haar gaat? Ik bedoel, ze zullen haar toch niet vasthouden in Talia? Dat ze daarom nog niet terug is?
DOKTER: Nou, ze had gezegd dat we ons geen zorgen moesten maken als ze deze keer laat terug zou zijn.
JIMMY: Ik kan er niets aan doen dat ik me zorgen maak. Dat zal wel het effect zijn van leven op de Noordpool.
DOKTER: We zijn niet eens de buurt van de Noordpool Jimmy. Ik heb ontdekt dat we ons op 48 graden breedte ten noorden van de evenaar bevinden.
JIMMY: Overdag kan ik dat wel geloven ja. Ik ben zowat verbrand vanmiddag!
DOKTER: Wees maar voorzichtig. Je bent niet in Brighton Beach. Je kunt jezelf behoorlijk letsel toebrengen.
JIMMY: Ach, het was maar een paar minuten.
MITCH: (DEUR OPEN) (GURE WIND). Hèhè, hallo.
DOKTER: Dag Mitch.
JIMMY: Ha die Mitch!
DOKTER: Heb je een fijne dag gehad?
MITCH: Ja, dank je dokter. (DEUR DICHT). En jullie?
DOKTER: Ik heb een paar interessante vondsten gedaan.
MITCH: Oh? Wat dan?

DOKTER: Stukjes aardewerk. Twee stukjes. Met figuren aan beide kanten. Het leek wel Romeins.

MITCH: Zo zo! En heb je ze niet ingeleverd? Dat kan problemen geven.

DOKTER: Nou, ik heb er een ingeleverd en dacht, ik bewaar die andere om zelf te bestuderen. Ik kan het altijd later nog inleveren. Ze hoeven nooit te weten dat ik het geleend heb.

MITCH: Wat zei de archeologisch conservator ervan?

DOKTER: Hij was blij!

JIMMY: Mag ik eens kijken dok?

DOKTER: Ja, tuurlijk Jimmy. Het zit in mijn tas daar.

JIMMY: Ah, goed.

DOKTER: Hij werd opeens ongebruikelijk vriendelijk.

MITCH: Hahaha.

DOKTER: Vertelde me over de geschiedenis van deze planeet.

MITCH: Oh?

DOKTER: Hij denkt dat er duidenden jaren geleden genoeg water was, letterlijk oceanen vol! En daar is overtuigend bewijs van. De diepe brede valleien die we vanuit de ruimte zagen, zijn de oude zeebeddingen. De meren zijn alles wat er nog over is van de zeeën.

MITCH: Maar wat is er dan precies gebeurd?

DOKTER: Nou, ze hebben een fantastische theorie dat de planeet in brand is gevlogen.

MITCH: Hoe kan zoiets nou gebeuren?

DOKTER: Ik heb geen idee en hij trouwens ook niet. Maar er is in ieder geval íets gebeurd. Het oppervlak van Tribos was zo ernstig verschroeid, dat ieder levend wezen verwoest werd. Behalve op een paar kleine stukjes grond na dan. En om te kunnen overleven, moest het leven op die plaatsen zich onder de grond terugtrekken. En dat betekende dus: de mensen.

MITCH: Dat klinkt angstaanjagend.

DOKTER: En dat is nog niet alles. Blijkbaar verschoof de hoek waarin de planeet omwentelde naar een vrijwel rechtopstaande positie en de snelheid waarmee de planeet om zijn as draaide, vertraagde drie of vier keer! Het resultaat daarvan was dat de atmosfeer opwarmde en het water en de lucht begon te verdampen en weg te lekken in de ruimte.

MITCH: Dat verklaart waarom de atmosfeer buiten zo ijl is.

DOKTER: Precies.

MITCH: En waarom de dagen zo lang zijn. Maar... hoe zit het dan met de Talianen en hun superbeschaving?

DOKTER: Iedere persoon hier is een directe afstammeling van de paar mensen die de grote Catastrofe hebben overleefd.

MITCH: En ze hebben kunnen overleven door ondergronds te verblijven?

DOKTER: Juist ja.

MITCH: Jaja...

DOKTER: Dat doen de Sauterianen nog steeds. Net zoals de Talianen dat zo'n vriehonderd jaar geleden ook deden, tot ze het eerste grote plastik beschermerschild over hun stad bouwden. Dat maakte het leven aan de oppervlakte van de planeet weer mogelijk. Ik moet zeggen dat het archeologische bewijsmateriaal schijnt te wijzen op een soortement brand en op een reeds lang vergeten beschaving van daarvoor.

MITCH: Wat zou die brand veroorzaakt hebben?

DOKTER: Ik heb geen idee.

JIMMY: Zeg, ik heb zoiets al eens eerder gezien in een Brits museum.

MITCH: Huh?

DOKTER: Haha, het zou opmerkelijk zijn als dat zo was Jimmy.

JEFF: (DEUR OPEN)(GURE WIND) Hallo daar!

DOKTER: Hallo Jeff.

JEFF: Is Cassia al terug?

DOKTER: Nee, nog niet. (DEUR DICHT)

JEFF: Heeft ze ook niet gebeld?

DOKTER: Nee.

JEFF: Ik weet zeker dat ze vandaag terug zou komen.

DOKTER: Het is al donker, dus het is waarschijnlijker dat ze morgen terugkomt.

JEFF: Maar ze is nog nooit eerder zo laat geweest.

DOKTER: Maak je nou maar geen zorgen Jeff.

JEFF: (DEUR OPEN)(GURE WIND) Aha! Daar is ze!

DOKTER: Kijk eens!

CASSIA: Aaaaah, wat is het koud buiten! (DEUR DICHT). Maar zo mooi met al die sterren!

JEFF: Godzijdank ben je in orde. Je bent erg laat! Waarom ben je in het donker teruggekomen?

CASSIA: Omdat ik nieuws heb en niet kon wachten. De Pionier.

JEFF: Wat is daarmee?

CASSIA: Ze gaan hem lanceren!

DOKTER: Eindelijk!

MITCH: Waarom hebben ze er zo lang mee gewacht?

CASSIA: Ze hebben het terugkeersysteem verbeterd. Ze denken dat ze het nu goed hebben.

JEFF: Wanneer vindt de lancering plaats?

CASSIA: Overmorgen. Hun doel is om de Pionier door middel van een sprong door de tijd naar Netfa te sturen en daarna meteen weer terug te halen.

JEFF: Een bemande vlucht?

CASSIA: Nee. Ze hebben al twee vaartuigen verloren en willen er nu absoluut zeker van zijn dat ze in staat zijn om deze terug te halen voordat ze mensen aan boord toestaan.

MITCH: Dit is onze kans om van deze planeet weg te komen en naar huis te gaan!

DOKTER: Hoe?

MITCH: Door ons zelf aan boord te smokkelen. Ze zeiden dat wanneer we de lancering simuleren die ons van Mars hierheen heeft gebracht, dat het zeer waarschijnlijk is dat de omgekeerde procedure ons weer terug brengt!

JEFF: En als dat niet zo is?

MITCH: Dan gaan we naar de uiterste grenzen van dit zonnestelsel, hebben vrij uitzicht op Netfa en keren weer terug. En dit alles in niet meer dan een Tribosiaanse namiddag.

JIMMY: Wat gebeurt er als we weer terug zijn?

CASSIA: Dan worden jullie voorgoed verbannen. Ze zullen geen ongehoorzaamheid tolereren!

DOKTER: Maar we zijn al verbannen!

CASSIA: Niet geheel. Dat jullie hier mogen leven en werken is een speciaal privilege. In

ruil voor het werk dat jullie leveren krijgen jullie dit huis, kleding, levensmiddelen en mij om jullie te adviseren en te begeleiden. Dat zouden jullie allemaal kwijtraken.

JIMMY: Als ze ons buiten gooien vriezen we dood.

CASSIA: Jullie enige hoop zou zijn om jullie bij de Sauterianen aan te sluiten.

JEFF: Ik.... vind het allemaal te riskant. Helemaal naar Netfa en weer terug en dat dan allemaal om uiteindelijk overgeleverd te zijn aan een stelletje..... tja.... trollen. Dat je naar huis wil, ja, maar..... gaan jullie drie dan. Als je denkt om ongezien aan boord te kunnen komen.

DOKTER: Drie is niet genoeg. De bemanning van de Pionier moet minimaal bestaan uit.

MITCH: Dit is misschien onze enige kans. Wil je dan hier blijven?

JEFF: Nou, ik vind het hier niet zo onaangenaam en ik begin het eigenlijk steeds aangenamer te vinden.

DOKTER: Je bedoelt dat je Cassia niet wil verlaten.

MITCH: Ze kan met ons mee gaan.

CASSIA: Ja?

JEFF: Zou ja dat willen?

CASSIA: Als.... jij dat graag wil.... ga ik overal mee naartoe.

JEFF: We moeten de exacte tijd van lancering te weten komen.

MITCH: Ja.

CASSIA: Overmorgen bij zonsopgang.

JEFF: Heb je alle details?

CASSIA: Het vaartuig zal via afstandbediening worden gelanceerd. Jullie hoeven alleen maar te zorgen dat jullie aan boord zijn als de Pionier wordt gelanceerd.

DOKTER: Zijn er ook bewakers?

CASSIA: Waarvoor? De bedoeling van het experiment is om het vaartuig te kunnen besturen vanaf Talia. Het is niet nodig om het vaartuig ook te zien. Het was niet de bedoeling om de lancering ook te kunnen zien vanaf het ruimtevaartstation.

DOKTER: Als er niemand in de Pionier zit, hoe krijgen we dan de ladder naar beneden?

CASSIA: We gebruiken mijn schotel.

DOKTER: Ja!

CASSIA: We zweven tot voor de ingang en klimmen aan boord. Jullie kunnen de luchtsluis toch vanaf de buitenkant openmaken?

JEFF: Oh jazeker.

CASSIA: Nou, dan hebben we geen probleem.

MITCH: Wanneer vertrekken we?

CASSIA: Als we te vroeg aankomen, worden we misschien ontdekt.

MITCH: Als we te laat aankomen vertrekt de Pionier misschien zonder ons.

CASSIA: Hij vertrekt precies op het moment dat de zon aan de horizon verschijnt. Hoeveel tijd hebben jullie minimaal nodig om klaar te zijn?

JEFF: Als de Pionier op afstand wordt bestuurd, dan niet meer dan de tijd die nodig is om aan boord te klimmen.

CASSIA: Zou vijf minuten genoeg zijn?

JEFF: Ja, zo ongeveer.

CASSIA: Prima. Dan vertrek hier overmorgen anderhalf uur voor zonsopgang. (MUZIEK)

CASSIA: (GELUID VLIEGENDE SCHOTEL). We zijn er bijna.

MITCH: Ik kan de Pionier net zien.

JEFF: Ja.

CASSIA: Zie je iets van licht?

MITCH: Nee...

CASSIA: Dan ga ik langzaam dalen.

DOKTER: Hé, kijk!

CASSIA: Wat is er?

DOKTER: Een menigte mensen daar!

JIMMY: Ja, ik zie ze! Sauterianen die ons succes komen wensen! Dat zeiden ze al!

JEFF: Wat bedoel je met 'dat zeiden ze al'?

JIMMY: Daar heb ik over gedroomd. Ze zien er wel angstaanjagend uit.

CASSIA: Ze komen hun ongenoegens tegenover de Talianen kenbaar maken. Ze moeten weten dat de lancering vandaag plaatsvindt.

JIMMY: Dat klopt.

JEFF: Wat als ze weer met stenen beginnen te gooien?

CASSIA: De afdeling ruimtevaart zal dat dan snel weten.

JEFF: En?

CASSIA: Dan sturen ze een schotel om ze af te schrikken.

MITCH: Misschien zijn ze al onderweg.

JEFF: Hoe lang nog voor zonsopgang?

CASSIA: Zes of zeven minuten.

JEFF: Laten we dan nu aan boord gaan. Als ze hier een schotel zien hangen blazen ze de hele boel af! Als we al binnen zitten realiseren ze zich dat misschien niet. Breng ons zo dicht mogelijk bij de deur Cassia.

CASSIA: Ja. (VLIEGENDE SCHOTEL DAALT)

JEFF: Het is een lange val naar beneden!

CASSIA: Ik open de luchtsluis.... (GELUID LUCHTSLUIS)

JEFF: Mitch, jij als eerste. Ga direct naar jullie lanceerstoelen.

MITCH: Goed!

JEFF: Kom Jim.

JIMMY: Ok Jeff.

JEFF: Nu jij dok.

DOKTER: Ok.

JEFF: Cassia?

CASSIA: Nee, ga jij maar eerst. Ik hou de schotel recht. Ik begrijp de besturing beter.

JEFF: Goed dan. Zo.... ik ben er..... Hier geef me een hand. Hee voorzichtig, je drijft weg! Cassia kom terug!!

CASSIA: (KIINKT VERDER WEG) Nee Jeff! Ga naar huis!

JEFF: Wat?

CASSIA: Ik ga niet mee!

JEFF: Maar dat heb je beloofd!

CASSIA: Alleen om jou zover te krijgen dat je zou gaan. De Pionier heeft je nodig. Drie is te weinig.

JEFF: Maar ik heb jóu nodig! Kom aan boord Cassia! (GELUID INSCHAKELEN GIRO 1). Daar heb je de eerste giro. Het schip maakt zich klaar om te vertrekken! Nou, kom aan boord nu je nog kunt!

(COUNTDOWN OP ACHTERGROND)

CASSIA: Weet je nog dat ik je vertelde hoe oud ik was?

JEFF: Wat interesseert mij dat hoe oud je bent!

CASSIA: 38 Tribosiaanse jaren en 54 aardse jaren zei je.

JEFF: Wat heeft dat hiermee te maken?

CASSIA: Je had het mis. Tribosiaanse jaren zijn veel, veel langer dan aardse jaren.

JEFF: Hoe weet je dat?

CASSIA: Dat heb ik uitgezocht aan de hand van wat je mij over je planeet hebt verteld. De seizoenen, de sterrenbeelden. Waarom denk je dat jullie altijd zo'n honger hebben en zo moe zijn? Vier keer per dag? Jullie lichamen draaien overuren!

JEFF: (GIRO 2 AAN). Daar is de tweede giro. Als je nu niet komt, zijn we voor altijd van elkaar gescheiden!

CASSIA: Jeff, volgens de juiste berekeningen ben ik in aardse jaren nu 152 jaar oud!

JEFF: Mijn God, dat geloof ik niet! Dat kan ik niet!

CASSIA: Mijn jeugd verdwijnt zodra ik niet langer op deze planeet ben!

JEFF: Nee!

CASSIA: Begrijp je nu waarom ik niet met je mee kan gaan?

MITCH: (VANUIT DE VERTE). Jeff!! Kom nou toch jongen! Het is bijna tijd!

JEFF: Nee wacht, Cassia kom terug!

CASSIA: Ik hou van je! Mijn hart zal altijd bij je zijn! Draag mijn halsketting voor altijd! Doe hem nooit af!

JEFF: Mijn hemel, er komt een schotel aan. Wat komt die doen?

CASSIA: De Sauterianen verjagen. (GELUID OVERVLIEGENDE SCHOTEL)

JEFF: Ze zullen je zien!

CASSIA: Dat weet ik.

JEFF: Wat zal er met je gebeuren? Je hebt ons geholpen te ontsnappen!

CASSIA: Ik zal worden verbannen.

JEFF: Waar ga je dan heen?

CASSIA: Ik zal me aansluiten bij de Sauterianen. Misschien vind ik daar mijn vader en moeder terug.

JEFF: Cassia, kom toch met mij mee!

MITCH: (DICHTBIJ) Verdorie Jeff! Schiet nou toch op! Ik sluit de deur!

JEFF: Nee Mitch! Niet doen!

CASSIA: (VERDER AF) Ik hou van je Jeff! Ik zou graag met je mee willen gaan, geloof me! (LUCHTSLUIS) Herinner me zoals ik ben. Jong en verliefd op je! (DICHT)

MITCH: (SLEEPT JEFF NAAR BINNEN) Jeff !

JEFF: (STRIBBELT TEGEN) Ja maar ...

MITCH: Niks te ja maren. Snel! Ga zitten! Vlug! (GAAT OOK ZITTEN)

DOKTER: Is hij ok?

MITCH: Ja hij is ok. (COUNTDOWN BEREIKT NUL) (START RAKET)

ALLEN: (Beetje kreunen)

DOKTER: (OPEENS MOTORSTILTE) Ze hebben de motoren afgezet!

MITCH: En we hebben nog niet eens de juiste snelheid bereikt!

DOKTER: Dan vallen we terug naar het oppervlak!

MITCH: Jeff, hoor je dat?

JEFF: Ja, ik hoor het...

TALIA CONTROLE: (FILTER). Hallo Pionier, dit is Talia. Kunt u mij horen? Hallo? Talia roept u!

JEFF: (Sist) Niemand geeft antwoord.

TALIA CONTROLE: Hallo Pionier. Als er iemand aan boord is, dan is het in uw eigen belang om dat te bevestigen. Dan luister nu goed. Deze experimentele vlucht zal doorgaan zoals gepland. We zullen jullie volgens de planning naar Netfa sturen, ons eigen gestrande schip terugbrengen en jullie op Netfa achterlaten waar jullie aan jezelf overgeleverd zijn. Wij geven jullie vijf minuten om te antwoorden. Als die om zijn en we hebben geen antwoord gekregen, gaan we er vanuit dat er niemand aan boord is en continueren de vlucht zoals gepland.

DOKTER: Zouden ze weten dat we aan boord zijn ?

JEFF: Geen idee. Er vloog een schotel over om de Sauterianen te verjagen. Ze moeten Cassia's schotel vlak bij de deur hebben zien hangen.

DOKTER: Maar misschien hebben ze jou en Mitch niet gezien.

JEFF: Misschien niet.

JIMMY: Cassia zou ons nooit verraden.

JEFF: Schakel over op handmatige besturing. Alle circuits. (SCHAKELAARS)

JIMMY: (GELUID MONITOR) Monitor aan

DOKTER: En nu?

JEFF: We wachten.

DOKTER: Op wat?

JEFF: Op het moment dat ze hun experiment voortzetten.

MITCH: En ze ons naar Netfa sturen?

JEFF: We zullen de verhoging van onze snelheid voelen. Precies op dat moment schakelen we over en zetten de motoren op volle kracht aan.

JIMMY: Precies zoals toen we van Mars vertrokken.

JEFF: Ja. Laten we hopen dat hetgeen er toen gebeurde, nu weer gebeurt. Ok, nu blijf stil liggen, hou de snelheidsmeters in de gaten en wees klaar om vol door te starten op het juiste moment. (FADE-OUT) (MUZIEK)

JIMMY: Tribos begint al heel klein te worden.

JEFF: Snelheid Mitch?

MITCH: Bijna niks! Nog even en het is nul en dan vallen we weer terug!

JEFF: Hou je schrap, het kan nu ieder moment gebeuren.
(GIRO 1 START AUTOMATISCH) Daar !

MITCH: 1 ! (GIRO 2 START AUTOMATISCH)
2 !

JEFF: Daar gaan we ! (DAARNA GIERENDE RAKETMOTOREN)

ALLEN: (Zuchten en steunen door druk lancering Pionier).

JIMMY: Help!! Dit is afschuwelijk!!

JEFF: Hou vol Jimmy!

ALLEN: (Zuchten en steunen). (GELUID RAKET WORDT STEEDS HEVIGER)
(MUZIEK)
(STILTE) (ALLEN KOMEN LANGZAAM BIJ)

JIMMY: Ooow.....

JEFF: Hèhè..... Wat is er gebeurd?

MITCH: Hetzelfde.... als er toen ook gebeurde..... ben... buiten westen geweest.

JEFF: Jimmy?

JIMMY: Ok.... maar dan ook nog maar nèt...

DOKTER: Met mij gaat het wel Jeff.

JEFF: Laten we eens op de monitor kijken.

JIMMY: Staat nog aan...

DOKTER: Is het Tribos, of de aarde?

JEFF: We zijn nog te ver weg om dat nu al te kunnen zeggen.

JIMMY: We zijn al een heel eind gekomen.

DOKTER: Miljoenen kilometers hoop ik.

JEFF: Oh nee...

MITCH: Wat scheelt er?

JEFF: De aarde of Tribos, welke van de twee het ook is.... we reizen er van weg! We laten hem achter ons!

MITCH: Ja, nou je het zegt! We moeten de Pionier omdraaien en onmiddellijk terugkeren!

JEFF: Klaar om de hulpmotoren te starten?

Nu !

(GELUID START STUWRACKET)

MITCH: 180 graden, 179, 78, 76..... (FADE-OUT)

MITCH: (FADE IN) (GEEN RAKET GELUID MEER, WEL RADAR GELUID)
.... 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Wenteling compleet, 180 graden.

JEFF: Start beide motoren..... nu!

(GELUID START MOTOREN EN DIE BLIJVEN ERONDER STAAN)

Nou, wat denken jullie er van?

JIMMY: Het lijkt me nogal duidelijk, kaal en roze.

DOKTER: Nee Jimmy! Zilver en blauw! Ben je kleurenblind?

MITCH: Hahaha! Het is de aarde!

JEFF: Hoe ver weg nog?

MITCH: Over twee dagen zullen we langzaam al bekende details kunnen onderscheiden. Het is ons gelukt! We zijn door de tijdsbarrière gekomen!

DOKTER: Ja! Hahaha.

JIMMY: Ik had die gezichten van de Talianen wel eens willen zien toen dat ene schip terugkeerde van Netfa, in plaats van dat van ons! Hahahaha!

DOKTER + MITCH: Hahaha!

JEFF: Dat is niet van belang. Nu ga naar de radio, roep de controle op en vraag naar onze juiste snelheid, positie en landingsprocedure.

DOKTER: Wat zullen zij verrast zijn om iets van ons te horen na achttien maanden.

JEFF: Is het zo lang geweest?

DOKTER: Dat denk ik wel. Het kan wat langer zijn, afhankelijk van de exacte lengte van een Tribosiaans jaar.

JIMMY: (Buigt zich over radio, rechts iets verder weg) Hallo controle? De Pionier roept u. We kijken er naar uit om iets van u te horen. Antwoordt alstublieft.

JEFF: (Dichterbij) Verdomme.

DOKTER: Wat is er?

JEFF: Die halsketting, dat medaillon... dat Cassia mij gaf. Het is weg!

MITCH: Weet je zeker dat je het om had toen je aan boord kwam?

JEFF: Absoluut zeker!

MITCH: Nou, het kan niet ver weg zijn. We zullen het wel vinden.

JIMMY: Hallo controle, hallo controle. De pionier roept u! We zouden graag bericht van u ontvangen, antwoord alstublieft! (FADE-OUT)

(MUZIEK)

(GEEN RADAR MEER)

MITCH: We hebben overal gezocht, maar er is geen spoor van te bekennen!

JEFF: Ik had het toch echt om toen je me naar binnen sleepte. Het kan niet zomaar verdwenen zijn!

DOKTER: Ik denk het toch wel.

JEFF: Huh?

DOKTER: Dat medaillon behoorde, net als Cassia, bij een andere eeuw, een andere tijd. Het kan niet bestaan in onze tijd. We hebben het achtergelaten aan de andere kant van de tijdszone!

JIMMY: Dat kan ik niet helemaal volgen.

DOKTER: Nou kijk, toen we door de tijdsbarrière braken, gingen we voorwaarts, niet zijwaarts! We reisden wél door de tijd en niet alleen maar door de ruimte, wat de Talianen dachten dat we gedaan hadden.

JEFF: Hoe ver?

DOKTER: Heel ver de toekomst in. Naar een tijd waarin die van ons zo lang geleden was, dat zij het bestaan ervan al helemaal vergeten waren.

JEFF: En het medaillon, dat nooit bestaan heeft in onze tijd, verdween op het moment dat wij naar onze tijd terugkeerden!

DOKTER: Dat lijkt er wel op.

JEFF: En hoe zit het met jouw bodemvondst? Die je gevonden hebt bij die archeologische opgraving?

DOKTER: Nou, hier is ie. In levende lijve!

JEFF: Waarom is die dan niet verdwenen?

DOKTER: Omdat die al op aarde is vanaf het begin van de geschiedenis. Het heeft miljoenen jaren in de grond begraven gelegen, tot ik het opgroef. Het is net zo goed een deel van onze tijd als wij dat zelf zijn. Evenals dat het een deel is van de tijd van meer dan duizend mensenlevens daarvóór en duizenden jaren daarna! Het is het enige aan boord van dit vaartuig dat behoort tot het verleden én de toekomst!

MITCH: Dus we zijn niet naar en ander zonnestelsel gereisd.

DOKTER: Nee Mitch. We zijn in hetzelfde gebleven, dat van ons.

JEFF: En Tribos was de aarde!

DOKTER: Wat anders?

JEFF: Dan was alles wat Cassia zei dus waar, over de lengte van de dagen en haar leeftijd en zo.

DOKTER: Hoe lang was een Tribosiaanse dag?

JEFF: Nou, volgens haar vier maal de lengte van die van een aardse.

DOKTER: Hmmm. Dan zou mijn schatting dat we ongeveer achttien maanden op de planeet zijn geweest, dus eigenlijk 6 jaar moeten zijn!

JIMMY: Daarom was ik dus steeds zo moe!

MITCH: Waarom heb je ons dat niet gezegd Jeff?

JEFF: Ik kon het niet geloven, net als zoveel op die planeet. Nog in geen miljoen jaar zou ik geloofd hebben dat het de aarde was.

MITCH: Nu dus wel.

JEFF: Ik begin ervan overtuigd te raken ja. Zeer sterk zelfs!

JIMMY: Nu begrijp ik wat die kerel bedoelde toen hij zei dat ik mijn eigen voorouder was!

JEFF: Welke kerel?

JIMMY: Die Sauteriaan die ik tegen kwam in de recyclinginstallatie. Misschien was dat wel de vader van Cassia

MITCH: Ja?

JIMMY: Hij vertelde me dat de Pionier ons bij de testvlucht terug naar de aarde moest brengen en ervoor moesten zorgen dat we allemaal aan boord waren en dat hij en zijn vrienden ons zouden komen uitzwaaïen! Hij moet tijdens de lancering in die menigte gestaan hebben.

JEFF: Waarom heb je ons dit alles niet verteld?

JIMMY: Ja maar Jeff, het... het was allemaal zo fantastisch dat.... dat ik het zelf niet kon geloven! Ik dacht dat het maar een droom was!

DOKTER: En hoe zit het dan met dat jij je eigen voorouder zou zijn?

JIMMY: Nou, dat was toen hij me vertelde over de Catastrofe.

DOKTER: Wat is daar dan mee?

JIMMY: Hij zei dat alle problemen op Tribos door de Catastrofe komen. En dat wanneer wij zouden terugkeren op aarde, wij het tijdsverloop van de geschiedenis zouden veranderen en de Catastrofe daarmee zouden kunnen voorkomen.

MITCH: Ha, als we wisten wat dat was!

JEFF: Duidelijk een soortement van massale explosie. En je hebt er niet veel fantasie voor nodig om te kunnen raden wat dat dan is.

DOKTER: Nee... het heeft het leven bijna totaal uitgeroeïd, de omwentelingshoek van de aarde gewijzigd, het klimaat veranderd en ervoor gezorgd dat de atmosfeer weglekte in de ruimte.

JEFF: Als we terug zijn op aarde moeten we dit verkondigen. De aarde op de hoogte brengen en dan maar hopen dat het voldoende waarschuwing is.

JIMMY: En tijd en geschiedenis veranderen?

JEFF: Precies.

JIMMY: Nou.... er zit me dan toch wel iets dwars....

JEFF: Wat dan?

JIMMY: Als wij de koers van tijd en geschiedenis kunnen wijzigen door de Catastrofe te voorkomen...

JEFF: Ja?

JIMMY: Betekent dat dan niet dat alles.... of in ieder geval het meeste wat we de afgelopen zes aardse jaren hebben gezien, niet zal plaatsvinden?

JEFF: Dat is heel waarschijnlijk.

JIMMY: Oh..... jammer...

JEFF: Hoezo?

JIMMY: Nou.... ik begon aan het idee te wennen dat, terwijl wij in onze tijd leven, Cassia en de Sauterianen in hun eigen tijd leven. Ver weg in de toekomst.

JEFF: Hoogst waarschijnlijk.

JIMMY: Maar... als wij de de koers van tijd en geschiedenis veranderen, is het dan niet mogelijk dat Cassia en de rest van hen..... nooit geboren zullen worden?

(MUZIEK)

JEFF: En hoe staat het er mee Jimmy? Binnen vierentwintig uur zouden we moeten gaan landen en jij kunt nog steeds de controle niet bereiken!

JIMMY: Ik ben al achtenveertig uur aan het proberen en ik snap er niets van. Ze moeten hun frequentie hebben gewijzigd!

JEFF: En ons hier laten stranden zonder contact? Misschien werkt de radio niet goed.

JIMMY: Die heb ik al twee keer gecontroleerd, maar... ik zal blijven proberen... Hallo controle, hallo controle, de Pionier roept u! Ontvangt u mij? Hee... wacht eens even. Ik neem aan dat die lui op Talia toch wel wisten wat ze deden?

JEFF: Hoezo?

JIMMY: Of ze ons wel terugstuurden naar de juiste tijd! Stel je nou voor dat ze er naar zaten, al was het maar weinig. Honderd of vijftig jaar te vroeg of.... of te laat! Dat zou de zaak voor ons erg vervelend kunnen maken!

VLUCHT 127: (FILTER). Vlucht 127 Sydney - London. Klaar voor de landingsprocedure, over.

JEFF: Kijk eens Jimmy, je wordt op je wenken bediend.

JIMMY: Hallo controle! De Pionier roept u!

LANDINGSCONTROLE: (FILTER). Hallo vlucht 127, u kunt de landing inzetten op landingsbaan 17. Schakelt u over op automatische navigatie en landen maar.

VLUCHT 127: Overgeschakeld.

JIMMY: Zeg, waar heeft ze het over? Hallo aarde, hallo controle, de Pionier roept u!

VLUCHT 127: Wat was dat?

LANDINGSCONTROLE: Ik zei niets. Ik denk dat we last hebben van storing.

JIMMY: Hallo controle. Ik ontvang u sterkte 3.

LANDINGSCONTROLE: Wie u ook bent, u stoort de landingscontrole van London! Controleer uw frequentie en maak dit kanaal vrij.

JIMMY: Zei u nou landingscontrole?

LANDINGSCONTROLLE: Ja.

JIMMY: Mooi! Dit is de Pionier!

LANDINGSCONTROLLE: Wie?

JIMMY: De Pionier! Vlaggenschip van de Martiaanse vloot, onderweg naar huis!

(EINDE: MUZIEK MET ROLVERDELING, CREDITS, ETC.)

Via [Geronimohoorspelen](#)